BİLİM
VE
URI GELLER

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

BİLİM
VE
URI GELLER

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ
Yayınevi — Istanbul

Dünyanın gelmiş geçmiş en büyük sihirbazı olarak tanınan Harry Houdini (1874-1926), gerçekleştirdiği olağanüstü 'kurtulma' gösterileriyle ün yapmıştı. Houdini'nin bir özelliği de, hayatı boyunca medyomlara ve parapsikolojiye karşı savaş açmış olmasıydı. Ne var ki, sözkonusu 'mucizevî' gösterileriyle büyük üne kavuşan Houdini, öldükten sonra irtibat kurduğu bazı medyomlar vasıtasıyla verdiği tebliğlerde, yaptıklarını kişisel yeteneği ya da gücüyle değil, kendisine sürekli olarak yardım eden Ruhsal Zekâlar'ın sayesinde gerçekleştirmiş olduğunu itiraf ediyor ve şöyle diyordu:

«Ben bir hassas kişiydim ve bunu da biliyordum. Çalışmalarımda bana Ruhsal Güçler yardım ediyordu. Fakat, Yüksek Zekâlar'a kapıları kapadığımdan ötürü, bana yardımcı olanlar, daha ziyade, sihir yapabilecek anlayışta olan, maddeye yönelik türden güçlerdi. Hayretler uyandıran gösterilerimi, bana başlamamı bildiren bir ses işittikten sonra yapardım. Bu ses, bana, her şeyin yolunda olduğunu söylerdi. Bunları nasıl gerçekleştirdiğimi sormayın, çünkü ben de bilmiyorum. Gösteriler sırasında yarı trans hâline giriyordum. Seyircilerin, bütün bunları benim yaptığımı sanmalarını istiyordum ama, benim vasıtamla gösterileri yapanlar, gerçekte, Ruhsal Güçler'di. Keşke, yeryüzündeyken, elçabukluğu isteyen sihirbazlıklar yapmak yerine, çok daha yararlı olan işler yapsaydım. Hemcinslerime yardım etmek için çok daha fazla zaman harcayabilirdim.»

Birinci Baskı : Haziran 1981
Kitap Dizgi : Savaşan Matbaası
Kitap Baskı : Sebat Matbaası
Kapak Baskı : Barış Matbaası
Cilt Yapımı : Kardeşler Ciltevi

İÇİNDEKİLER

1. BÖLÜM

BİLİM, PARAPSİKOLOJİ VE URI GELLER

a — Margaret Mead'den: Bilim ve Parapsikoloji
b — Targ ve Puthoff'dan: Uri Olayı Üzerine
c — Prof. Hans Holzer'den: Uri ve Time Dergisi
d — Nature Dergisi'nden: Parapsikoloji ve Uri Geller

2 BÖLÜM

URI GELLER İLE BİLİMSEL DENEYİMLER

a — Prof. John Taylor'un, Uri İle Deneyimleri
b — Uri'nin, Ünlü Metal Bükme Deneyimleri

3. BÖLÜM

URI GELLER, SİHİRBAZLAR VE GERÇEKLER

a — Uri'nin Dürüstlüğünü Kanıtlayan Sihirbazlar
b — Sihirbazlar Derneği'nin, Uri'ye Mektubu
c — Parapsikoloji Majisyenleri ve Işınlama Deneyimleri

4. BÖLÜM

UZAY UYGARLIKLARI, UZAY ÇOCUKLARI

a — Kozmik Uygarlıklar ve Dünya Operasyonu
b — Uzay Çocukları ve Dünyadaki Vazifeleri

ÖNSÖZ

Yüce Beyaz Kardeşlik, beşeriyeti ruhsal yaşama yönelimek için, yeryüzünün her yanında, olağanüstü bir plân ve programa bağlı olarak; Spiritoloji, Parapsikoloji ve Ufoloji'nin yaygınlaşmasını sağlayıcı bir Semavî Operasyon'u yürürlüğe koymuştur. Bu olgu, insanlığın uyandırılışıdır. Bu uyandırılış, insanlığın bilgi ve bilgelikte birleştirilmesidir. 'Kendini Bil' dünya okulunu, kendini bilen ve böylece bitiren insanlar, Kâinat'ın sayısız daha yüksek evrim dünyalarındaki yüksek yaşam ve evrim standartlarına kavuşacaklardır. İşte bu olgu, Sırat Köprüsü'nden geçiştir ve Evrensel Nirvana'dır.

Yeryüzünün her yanında, çok yoğun bir şekilde Spiritolojik, Parapsikolojik ve Ufolojik olaylar olmakta ve bunlar artık çok geniş şekillerde, gerçek bilim adamları tarafından incelenmektedirler. Bunlarla ilgili olarak, çeşitli ülkelerin üniversitelerinde, çok çeşitli seminerler düzenlenmekte, konferanslar verilmekte ve kurslar oluşturulmaktadır. Binlerce gerçek bilim adamı, bu konuların önemini ve gereğini anlamış olarak geniş araştırmalar, incelemeler yapmakta ve sonuçları ortaya koymaktadırlar.

Yeryüzünde 'hakiki huzurun temini', ancak bu konuların yüksek bilgi ve bilgeliğinin toplumsal yaşama uyarlanmasıyla mümkündür. Bütün insanlar için aynı ve ortak gerçekleri içeren bu bilgi ve bilgelik ile, insanlar birbirlerine karşı dost ve yardımcı olmaktadırlar. Aralarında ruhsal kardeşlik oluşmaktadır. İnsan tabiatına aykırı düşünceler ve uygulamaları, yeryüzünü, görüldüğü gibi genel bir çıkmaza sürüklemiştir. Bu amansız kaos labirentinden tek kurtuluş yolu, bu kaos labirentini ortadan kaldırmaktır, çünkü onun çıkış kapısı yoktur ve içinde kalındıkça ise daha da korkunç bir hal almaktadır.

Ülkemiz, her türlü iyiliklerin, doğrulukların, bilgeliklerin ve Evrensel Bilgi'nin yurdu olacaktır. Bu Evrensel Işık yurdu, tüm yeryüzünü aydınlatacak ve beşeriyete Kâinat Yolu'nu gösterecek ve o yola nasıl çıkılacağını da öğretecektir...

Halûk Egemen SARIKAYA

1. BÖLÜM

BİLİM, PARAPSİKOLOJİ VE URI GELLER

«Geller'in İngiltere'deki gösterilerinden sonra, daha önceden parapsikolojiye karşı pek fazla ilgi duymamış olan birçok bilim adamı, Geller'in oluşturduğu fenomenleri büyük bir hevesle karşılamaya başladılar. Dr. J. B. Rhine, Dr. J. G. Pratt, Dr. Gertrude Schmeidler, Dr. J. G. Soal, Dr. G. W. Fisk, Dr. Donald, J. West, Dr. Milan Ryzl, Dr. Montague Ullman, Dr. Stanley Krippner, Dr. Helmut Schmidt ve Dr. Bernard Grad ile diğer bütün ciddî parapsikologların yıllar boyunca büyük bir titizlikle yürütmüş olduğu parapsikoloji deneylerinden görünüşe göre pek haberdar olmayan kişiler, birdenbire, Uri'nin yarattığı harikalar karşısında büyük bir heyecana kapıldılar.»

John L. Randall

a — Margaret Mead'den: Bilim ve Parapsikoloji

Russel Targ ve Harold Puthoff, birlikte, geçerliliği şimdiye kadar onaylanmamış beşerî bir yetenek olan *'uzaktan görme'*nin mevcudiyetini ortaya koyan bir dizi deneyi başarıyla yürütmüşlerdir. Bu deneyler sırasında, cihaz kullanımı, Faraday yalıtımı, özel olarak üretilmiş rasgele rakam dizileri ve katod ışınlarından oluşan günümüz repertuvarının desteğiyle de geleneksel ve klâsik laboratuvar kriterleri gözetilmiştir. Hem bu konuyu yeni öğrenmeye başlamış olan tecrübesiz kişiler ve hem de daha önceden psişik yeterliliğini kanıtlamış bulunanlar, başarıyla süje olarak kullanılmışlardır. Bu konunun araştırılması, aynı, arılar arasındaki iletişimin, ateş böceklerinin ışımasının, kurbağaların cinsiyet ayırımını nasıl yaptıklarının etüdü ya da yeni herhangi bir biyolojik fenomenin bilimsel incelenimi gibi, tamamiyle normal ve düzenli bir bilimsel çalışmadır.

Çağdaş kuantum fiziği, elektromanyetik alanların özel nitelikleri ve beyinle ilgili araştırmalardaki ilerlemeler, hepsi birden, yeni gözlemlenmiş bu yeteneğin nasıl işleyebileceğini inceleyen Targ ve Puthoff'un bu çalışmalarında kullandıkları deneysel metodlarm nasıl olacağını belirlemelerinin yanısıra, bu çalışmalar sonucu ortaya konulan, deneme mahiyetindeki açıklamalara da katkıda bulunmuşlardır. Bilimsel kriterleri izleyen tüm çalışmalarda olması gerektiği şekilde bu deneyler de, aynı şartlar altında gözden geçirilebilir ve tekrar gerçekleştirilebilir ve çeşitli deneysel parametrelerin değiştirilmesiyle daha başka denemelere tâbi tutulabilir bir biçimde sunulmaktadırlar.

Öne sürülen sonuçlar dar, fakat açıktır. Araştırmalarda süje olarak görev alan kişilerin tümü de uzaktaki belirli bir uzaysal hedefe aşağı yukarı benzeyen resmî çizimler üretmekte başarılı olmuşlardır. Bu, sadece, hedefin bağımsız seçimi ve süjenin konsantrasyonu ve dikkati aracılığıyla gerçekleşmiştir.

Artık, bilimsel metodun bilinen türden zahmetli prosedürlerine dayanarak, bilim adamlarının daha önceden üzerine eğilmede zorluk çektikleri yeni bir *'insan zihninin veçhelerini keşfetme'* dönemine girmiş olmamız gerekir. Daha önceden, tamamiyle güvenilir olan ve geleneksel tarzda plânlanmış daha başka deneyler de gerçekleştirilmişti. Ancak bunlar, bilim adamlarının tümüyle rasyonel ve güvenilir olduğunu hissettikleri bilim çevrelerinin normal olarak gösterdikleri kabûle mazhar olmamışlardır. Aslında, adına psişik güçler denilen olgunun araştırılması için kullanılan deneysel metodlar geliştikçe, tartışmanın şiddetinin, güvensizlik beyanlarının ve bilerek ya da farkında olmadan sahtekârlık yapıldığına dair suçlamaların da arttığını söylemek yerinde olur sanırım.

Sözkonusu bu deneyler bazı yönlerden avantajlı başlangıç yapmaktadırlar: Ağır bilimlerin de en ağırı olarak mütalâa edilen fizik biliminin bünyesinden gelmekte, saygın bir laboratuvarda gerçekleştirilmekte ve ihtirasla tutundukları inançları doğrulamak için bilimi kullanmak üzere yola çıkan kişilerin imzasını taşıyor gibi görünmemektedirler. Bilimsel inanılırlığı garanti etmek amacıyla uygulanan normal prosedürleri kat kat aşan, muazzam çabalar harcanmıştır. Belki de bu hususun ta kendisi, bu deneylerin daha bir kolaylıkla kabûl edilmelerini engelleyecektir. Çünkü, bilim adamları genellikle, deneylerinin çoğu için bir diğerinin sözüne inanırlar ve donelerini, ancak başkaları bu deneyleri tekrar gerçekleştirmeyi başaramadıkları takdirde, tümüyle gözler önüne serilecek bir biçimde sunarlar. Meslektaşlarının dikkatliliğine ve dürüstlüğüne güvenmedikleri ender görülür.

Bu tür çalışmalarda, çoğu kez talep edilenlerin en azından iki misli kadar önlemlere ve dürüstlüğü kanıtlayıcı yapay yollara baş vurulmasının neden gerekli olduğu sorusunu sorabiliriz. Olağan kuralları izleyen bir parapsikoloji araştırmacısı neden, tartışma götürür türden olan öteki alanlarda çalışan araştırmacılardan daha fazla engellerle karşılaşmak zorundadır? Örneğin; doğuştan olmayıp sonradan kazanılan özelliklerin kalıtımla geçmesinin, aydetik (1) hayallerin mevcudiyetinin ve somatotipik (2) etüdler için öne sürülen zihin/beden ilişkilerinin incelenimleri ya da psikoanalizin keşifleri, hepsi birden tartışma götürür türdendirler. Bütün bu alanlarda yeni sonuçlar aldıklarını ileri sürenlere, muazzam akademik cezalar uygulanmıştır. Elde ettikleri doneleri çarpıtmaya ya da bastırmaya teşvik edilmişlerdir. Çoğu, kendi pozisyonlarının, bilimsel olmayacak derecede dogmatik ve inatçı savunucuları haline gelmiş-

lerdir. Zaman zaman da bazıları sürgüne zorlanmış ve hattâ, intihar, sefillik ve ölümle sonuçlanan çaresiz durumlara sürüklenmişlerdir.

Kanımca, parapsikoloji araştırmacıları bazan, eski teorilere meydan okuyup da yenilerini önerdikleri zaman taciz edilen, yazıları ya da sözleri yanlış aktarılan ve haksız saldırılara uğrayan tek araştırmacı grubu olmadıklarını unutmaktadırlar. Dikkatli deney uygulanımlarının sürekli olarak yanlış yorumlandığı ve inkâr edildiği son yüzyılın tarihini incelediğimizde, *'bilimsel araştırmanın kabûl edilmiş bir alanı'* olmadıkları iddiasıyla parapsikoloji araştırmalarının durmadan tekrar edilmeleri gerektiği üzerinde ısrarla duran birçok tanınmış bilim adamına rastlamaktayız. *'Mevcut olsa dahî, inanmayacağım türden bir şeydir bu,'* diyenleri de vardır. Kolayca şu sonuca varabiliriz ki, parapsikoloji araştırmaları gerçekten, bilimsel araştırmanın, diğerlerine nazaran mantık dışı muhalefetle daha bir yüklü olan bir sahasıdır. Ancak, örneğin psikoanalizden daha fazla bir saldırıya uğramış değildir.

Bu durum, sanırım, bir dizi tarihi sebepten dolayı böyledir. Açık fikirli okuyuculara, psi yeteneğinin tarihini ve ona tekâbül eden kültürel fonunu etüd etmesini salık veririz (3). Son derece dağınık bir şekilde rastlanan bu yetenek, açık olarak sadece birkaç kişide tezahür etmektedir. Çoğu toplumda, son derece eşsiz olan bu *'hassas kişiler'* ile, halkın geri kalan kısmı arasında hiçbir irtibat kurulmaz. Bazan, başka toplumlarda, birkaç kişi tarafından ortaya konulan yetenekler genelleştirilirler. Fakat, eğer biraz psi yeteneğine (—kehanet, hastalık teşhis etmek ya da şifacılık gibi—) sahip olduğuna inanılan çok sayıda insan varsa, bu durumda, normal olarak sivrilecek olan kişiler bir grup uygulayıcının içinde öylece kaybolup giderler ve özel yetenek-

leri de dikkate alınmaz. Daha başka toplumlar da bu tür yeteneklerin tümünün ya şeytandan geldiğine ya da sahtekârlıkla ilgili olduğuna kanaat getirerek hepsini yasa dışı ilân ederler. Böylece, hem eşsiz yetenekleri olanların hem de az çok bir yeteneğe sahip olanların cesaretleri kırılır.

Parapsikoloji araştırmaları ile psi yeteneğinden rahatsız olanlar sadece bilim çevrelerinden ya da toplumun tutucu kesimlerinden çıkmaz. Çağlar boyunca, kasten yapılan sihirbazlık işlemleri de ayrıca bağımsız bir gidişat göstermiştir ve büyücüler ile sihirbazların loncaları, doğal olarak, kendi numaralarından çıkar sağlamaktadırlar (4). Hassas kişilerin güçlerini deneyen grupların arasına uzman sihirbazları da katmak ve belirli bir psişik yetenek için deneysel kanıtlamanın arandığı sırada geçerli olan şartlar üzerinde eleştirisel yorum yapmak adet olmuştur. Bundan ise, tuhaf bir eleştiri türü ortaya çıkmıştır. Parapsikoloji araştırmalarını daha uzun bir süre rahatsız edeceği kuşku götürmeyen bu eleştiriye göre, belirli bir fiilin bir sihirbaz tarafından gerçekleştirilebiliyor olması halinde, aynı fiilin gerçekten psişik olmasına imkân yoktur. Fakat, böyle bir iddia, önceden oluşmuş birtakım değişik şartların *'sebep olabileceği'* karışık bir semptom dizisi ortaya koyan tek bir hastanın psikosomatik rahatsızlık açısından incelenmesi işlemine yöneltilen yersiz kuşkular kadar anlamsızdır (5).

b — Targ ve Puthoff'dan: Uri Olayı Üzerine

«Taraf tutmaksızın ve önyargı taşımaksızın doğayı araştırmak, doğal bilimlerin yetki alanıdır» (6). Bu sözü, en azından prensipte, Sadık Muhalefet (7) dahi kabûl etmektedir. Ancak, uygulamada, bu söz, bilimsel araştırmanın hiçbir alanında, adına *'paranormal olgu'* dediğimiz alandaki kadar yoğun bir meydan okumayla karşılaşmamıştır.

Paranormal fenomenler, bir yüzyılı aşkın bir zamandan beridir bilimsel mütalâa konusu olmalarına rağmen, tarihsel olarak güvenilmezlik ve çekişmeler ile doludurlar ve bu fenomenlerin onaylanmış bilimsel metodolojiyle doğrulanması gecikmiştir. Yine de, Christopher Evans'ın 1973 yılında yaptığı ve İngiliz dergisi *New Scientist*'de yayımlanan bir anket bazı ilginç sonuçlar ortaya koymuştur (8). Ankete katılan 1500 kadar okuyucunun (bunların çoğunu, çalışan bilim adamları ve teknoloji uzmanları oluşturuyordu) % 67'si ESP'yi kanıtlanmış bir gerçek ya da güçlü bir ihtimal olarak mütalâa ediyor ve % 88'i de ESP araştırmalarını meşrû bir bilimsel çaba olarak görüyorlardı.

Birçok fizikçinin benimsediği, alternatif bir görüşe göre de gözlemlenen donelerin modern teori ile bağdaştırılması daha temeldeki bir seviyede meydana gelebilir — yani, kuantum teorisinin temelleri seviyesinde. Örneğin, bir gözlemcinin [şuurun] deneysel ölçüm üzerindeki etkisinin uygun bir şekilde yorumlanmasıyla ilgili olarak sürdürülen bir diyalog sözkonusudur. Ayrıca, *'kuantum irtibatı'* [quantum interconnectedness] denilen ve görünürde, birbirinden uzakta olan olaylar arasında mevcut olan bir irtibatın yakın zamanlarda gerçekleştirilen deneysel gözlemlerinin dünya görüşümüz açısından ortaya koyduğu imalara karşı da hatırı sayılır bir bilimsel ilgi duyulmaktadır. Bu Kuantum İrtibatı, *'Bell Teoremi'* olarak bilinir ve gayet incelikle işlenmiş bir teorem dahilinde sistemleştirilmiştir (9). Bu teorem, *'kuantum teorisi ile bağdaşabilen hiçbir gerçeklik teorisinin, uzaysal olarak birbirinden ayrı olan olayların bağımsız olmalarını gerekli kılamayacağını'* vurgulamaktadır. Sözkonusu teori, daha ziyade, fizikî olarak birbirinden ayrı olan olayların birbirleriyle, alışılmış deneyimlere aykırı düşen bir tarzda etkileşmelerine izin

vermelidir. Modern teorinin, deneysel olarak uygulanmış ve onaylanmş olan bu veçhesi, Kâinat'ın görünürde birbirinden ayrı olan kısımlarının her halükârda daha büyük bir bütünün kısımları olarak birlikte faaliyet gösterebileceklerini açıklamaktadır. Bu, belki de, bir fizik teorisi yerine mistik bir metinde rastlamayı umduğumuz bir beyandır.

Yukarıdaki türden savların ortaya konulması ve incelenmesiyle de, bilim çevrelerinin paranormal olgu ihtimalini reddetmeleri giderek imkânsızlaşmaktadır. Paranormal olgu ile ilgili muhtemel mekanizmalar hakkında düzenlenen seminerler, günümüzdeki bilimsel faaliyetlerin bir parçası haline gelmektedir ([10]).

Örneğin, 1974 Ağustosu'nda İsviçre'nin Cenevre kentinde düzenlenen ve kuantum fiziği ile parapsikoloji konularına eğilen uluslararası bir konferanstan söz edebiliriz. Bu konferansa biz de [Russel Targ ve Harold Puthoff] *'uzaktan görme'* konusu üzerine ve magnetometre çalışmalarımız ile bu çalışmaların fizik açısından imâları hakkında tezler sunduk ([11]). Konferans, Columbia Üniversitesi'nden Gerald Feinberg, Paris'teki Poincare Enstitüsü'nden O. Costa de Beauregard ve Hindistan'daki Madras Hıristiyan Koleji'nden C. T. K. Chari gibi uluslararası üne sahip bilim adamlarının tezlerini bir araya getirmiştik. Bu durumda, Sadık Muhalefet'in saflarında yer alan bilim adamlarının sayısı giderek azalmaktadır; genellikle fizikçiler ayrılanların başında gelmekte, en sona kalanlar da psikologlar olmaktadır.

Sadık Muhalefet'in en aşırı ucunda, paranormal olgu ihtimali ile ilgili olarak objektif bir tutum benimsemediği iddiasında dahî bulunmayan kişiler yer alır. Bunlar, genellikle, Profesyonel Şüpheci rolünü oynayarak geçimlerini sağlayan kimselerdir ([12]). Bilimsel çalışmalar açısından çoğunlukla ciddî bir faktör oluşturma-

yan bu kişilerin, halk arasında yanlış enformasyon yayma potansiyelleri aşırı derecede fazladır ([13]). Bu, kısmen, belirli bir husus hakkında gözlemlere dayanarak karar vermek için laboratuvardaki deneyler üzerinde uzun saatler harcama zorunluluğuyla yükümlü olmadıklarından dolayı böyledir. Ana hususlar zaten zihinlerinde yerleşmiş olup, enerjilerinin hemen hemen tümünü, görüşlerini halkın önünde, televizyonlardaki konuşma programlarında, kitaplarda ve dergilerde ya da gazetelerde çıkan yazılarda benimsetmeye yöneltebilirler. İşte, nelerin olup bittiğinden haberi olmayan halka karşı bu kişilerin pozisyonlarını oldukça güçlüymüş gibi gösteren de bu, gazete ya da televizyon gibi yayın araçlarında boy göstermelerinde kendilerine tanınan izafi kolaylıklardır.

Bu sınıfa dahil olan bir kişi de, Uri Geller'e ve paranormalle ilgili iddialarına iftira ederek dolanıp duran ve kendisini Şaşırtıcı Randi (Amazing Randi) adıyla tanıtan bir *'sihirbaz'*dır. Randi, *'Uri Geller'in Sihiri'* («The Magic of Uri Geller») adlı kitabında ve televizyondaki konuşma gösterilerinde bütün bunların hile yoluyla nasıl yapıldıklarını açıklamak iddiasındadır. Randi'nin sihirbazlık zanaatiyle ilgili bilgisinin kendisine yararı olmakta ve gerçekten de, sihir zanaatine yabancı olanlara, saf bir gözlemcinin çoğu kez paranormal olarak addedebileceği etkilerin aynısını elde etmek için nasıl hileye başvurulabileceğini göstermesi bakımından değerli bir hizmette bulunmaktadır.

Kendi kontrol ettiği şartlar altında etkiler yaratan iyi bir sihirbazı gözlemlemek, gözlem güçlerinin sınırlılığı konusunda iyi bir eğitim olabilir. Buradan çıkarılabilecek tek sonuç, ki bu da doğrudur, şartların kendi kontrolü altında olması halinde, bir sihirbazın yapamayacağı şey pek yoktur.

Şimdi, eğer bir şey sihir yoluyla yapılabiliyorsa, gerçekten sihir yoluyla yapılmış olduğunu söylemek, muhakkak ki, mantıkî bir hatadır. Her halükârda, böyle bir durumda takınılması uygun olan yegâne tavır, *'alıcının uyarılması'* şeklinde olanıdır.

Buraya kadar her şey yolunda sayılır. Ancak şartların deneycilerin kontrolü altında bulunduğu bir laboratuvar konumunu genelleştirmeye başladığı anda Randi'nin Muhakemesi de çarpık bir hal alır. Randi gibi birinin yarattığı zorluk, laboratuvardaki belirli bir deneyin hilebazlık yoluyla nasıl şaşırtılabilmiş olacağına dair tahminlerin büyük bir otoriterlik havası içinde yapılması, bir yolu bulunarak yayımlanması ve nihayet halk kültürünün bir parçası haline gelmesidir. Bütün bunlar ortaya sürülen sözkonusu hipotezin (süjenin hileli yöntemlerden faydalanabileceği hipotezinin) önceden göz önüne alınmış ve daha başlangıçtan itibaren alınan karşı önlemlerle imkansız kılınmış olmasına rağmen yapılmaktadır. Bir diyalog şeklinde gelişebilecek bir ilişki, artık polemiğe dönüşmüştür. Randi, geçenlerde bana (Harold Puthoff) gönderdiği mektupta şunları yazıyordu:

«Sizin çok 'dik kafalı' olduğunuz söylendi. Dr. Puthoff, benimkini öğrenmeden dik kafalılığın ne olduğunu hiç bilmiyor sayılırsınız.»

Randi'nin kitabından alınan iki örnek ve bizim kanıtlara dayanarak bu iddiaları çürütmek için sunduğumuz gerçekler bu sorunu açıklığa kavuşturmaya yetecektir:

— Randi: «Ve nihayet, bu deneyi (kutudaki zar deneyini) yürütmek için kullanılan prosedürün hakkında sanki yeteri derecede kuşkumuz yokmuş gibi bir de *Time*'dan Wilhem'in rapor ettiğine göre, zarlarla yapılan denemeler dizisi gerçekte *'yüzlerce kere tekrarlanan atışlardan'* oluşuyordu ve amaç, ardarda gelen bir doğru atışlar dizisi elde etmekti.»

— Gerçek: 'Yüzlerce atış' arasından iyi bir dizinin seçilmesi sözkonusu olmamıştı. *Nature*'da yayımlanan yazımızda da rapor edildiği üzre, sadece on atış yapılmış ve Geller bunların sekizini doğru olarak tahmin etmiş, ikisini ise bilememişti. Tüm atışlar rapor edilmiş bulunmaktaydı.

— Randi: «Geller deneylerden birkaçının, özellikle, Geller'in güya ESP mucizeleri ortaya koyduğu ünlü SRI deneylerinin raporlarında, deneylerde Shippi Strang'ın hazır bulunduğu hususuna değinilmektedir.» (Bu iddiayı, Shippi'nin bir işbirlikçi olarak nasıl faaliyet göstermiş olabileceğine dair tarifler izlemektedir.)

— Gerçek: SRI deneyleri sırasında, ne Shippi'nin ne de herhangi başka bir muhtemel işbirlikçinin hedef alanına yaklaşmasına izin verilmiş değildir. Bu, deney için, proje danışmanlığı yapan sihirbazların öğüdüne dayanılarak uyarlanmış bir ön şarttı.

Bu liste böylece uzayıp gitmektedir. KPFA'nın bir radyo röportajı sırasında, Shippi'nin ileri sürülen mevcudiyetiyle ilgili bir sorunun üzerinde ısrarla durularak Randi'den ya bizim yalan söylediğimizi açıklaması ya da bu konuyla ilgili olarak SRI'de nelerin olup bittiğini aslında bilmediğini kabûl etmesi istendiğinde, bilmediğini itiraf etmişti.

Bu tür yanlış enformasyonun, konuyu halkın önünde karmakarışık etmesi bakımından çok zararlı olmasına rağmen, bizler araştırmacı olarak aslında, Randi'nin kitabını okuduğumuzda ya da televizyondaki konuşmaları sırasında öne sürdüğü savları dinlediğimizde cesaretlenmekteyiz. Çünkü, Geller'in SRI deneylerinde kusur bulmaya çabalayan Randi, her seferinde, gerçekte mevcut olmayan bir zayıf noktanın mevcudiyeti üzerine hipotez kurmak zorunda kalmaktadır (14).

Kişinin neyin gerçek neyin fantazi olduğunu kendi kendine değerlendirebilmesi için, en basitinden, dış görünüşe göre muhtemel görünmeyen herhangi bir beyanı kaynağına kadar izlemesi yeterlidir. Örnek (gerçek bir örnek): Kişi, *Scientific American* dergisinde, saygın bir bilim adamı olan Philip Morrison tarafından yazılmış bir eleştiriyi okur. Eleştiri, Şaşırtıcı Randi adındaki bir sihirbazın yazmış olduğu bir kitap üzerinedir. Sözkonusu kitap, önemli bir araştırma laboratuvarı olan SRI'de yürütülmüş bulunan ESP deneylerinin [15], deneycilerin gözleri önünde bir işbirlikçinin, yanıtı duvardaki bir delikten süjeye geçirmiş olmasından ötürü kusurlu olduklarını belirtmek iddiasındadır. Katılaşmış bir şüpheci için bile, böylesine bir beyan pek ihtimal dahili gibi görünmez. Kişi kitaba bir göz atar ve burada, bilim röportajcısı Joe Hanlon'un *New Scientist* dergisinde çıkan bir makalesinde geçen bir beyana atıfta bulunulduğunu görür. Makaledeki beyan, Geller'in arkadaşı ve yakın dostu olan Shippi'nin, raporu *Nature*'da yayımlanan bir dizi deney sırasında SRI'de mevcut bulunduğu mealindedir. Aynı beyan, projenin parasal desteğini sağlayan kişilerden olan Edgar Mitchell'e isnat edilir. Kişi, Mitchell ile temas kurar ve bu beyanın, ait olduğu sözlerin kendine özgü ortamından çıkarılarak genel bir ifade haline getirildiğini ve hiç de sözkonusu kontrollü deneyler dizisi için geçerli olsun diye kullanılmadığını öğrenir. Esrar çözülmüştür! Doğru olan bir genel beyan, değiştirilerek bir makale halinde genişletilmiş, oradan da alınıp daha genişletilerek bir kitap haline getirilmiş ve nihayet yarı-teknik bir dergide çıkan olumlu bir eleştiri ile bilimsel saygınlığa lâyık görülmüştür! Üstelik, bu gidişâtın hiç bir noktası üzerinde, şüpheciliğin bu başıboş koşusu frenlenememiştir [16].

c — Prof. Hans Holzer'den: Uri ve Time Dergisi

«Şimdiye kadar hiç kimse, Geller'i herhangi bir sahtekârlık, herhangi bir hile yaparken 'yakalayabilmiş' değildir. Kendisi hakkında söylenebilecek olan en kötü şey, tek tük deneylerde başarısızlığa uğramış olmasıdır. *Time* dergisinin 'uzman' olarak nitelendirdiği kişilerin Geller'in yaptıklarını gözlemlemesi için düzenlediği deneyler sırasında, Geller pek başarılı olamayınca, *Time* dergisi bilim editörü de Geller'in Psi-Gücü'nün gerçek olmadığı sonucuna varmıştı! Aslında, bir hassas kişinin, bu tür bir basınç altında yeteneğini ortaya koyamayışı çok normaldir. Bu, tabi, Geller'in başarısızlığının tevil edilmesi demek değildir. Hem, böyle bir tevile de gerek yoktur; çünkü eğer Geller tüm deneylerinde % 100'lük bir performans göstermiş olsaydı, işte o zaman yeteneğinin gerçekliğinden kuşkulanmak zorunda kalacaktık. Ben, şahsen, *Time* dergisi bilim editörünün, parapsikolojinin en karmaşık veçhelerinden birini kapsayan bir deneye kalkışacak kadar ehliyet ve yargı sahibi olduğunu da kabûl etmiyorum ([17]).

«Tabi, bu arada, Geller de başarılı paranormal gösterilerine devam etmekte ve kendisine makûl çalışma önerileri sunan bilim adamlarıyla gönülden işbirliği yapmaktadır.»

d — Nature Dergisi'nden: Parapsikoloji ve Uri Geller

Dünyanın en ciddî bilim dergisi olarak bilinen *Nature*, 7 Aralık 1973 yılında, Geller Olayı hakkında şu yorumu yayımlamıştır:

«İngiltere, son zamanlarda, Uri Geller'in, nereye gitse peşini bırakmayan birtakım fenomenlerine tanık olmuştur. Bıçaklar, çatallar bükülmüş, bozuk saatler çalıştırılmış ve görünüşte telepati başarıları elde edilmiştir. Henüz, ortada, bu olayların genel olarak kabûl edilen bir açıklaması yoktur.

«Geller bir sihirbazsa, her gösterisinde yakalanma rizikosuna girmektedir; dahası, hiçbir sihirbaz Geller'in sırlarını bugüne dek açığa vuramamıştır.

«Bütün bunların bilim için taşıdığı anlam nedir?

«Doğruluğun ve gerçekliğin aracıları, ortaçağda rahipler, geçen yüzyılda iş adamlarıydı; günümüzde bu görevi, bilim adamları yükleniyor.

«Eğer Geller gerçekten olağandışı yeteneklere sahipse, tekrarlanamayacak ve tek bir olay olması ya da tersine bu yeteneklerin bir çok insana öğretilebilmesi önemli değildir. Sorun, yerleşmiş bilim yasalarının değişmezliğinin ortadan kalkacağıdır.

«Seyirci olan halk yığınları bir hafta akupunktürle yapılan bir göğüs ameliyatı, ertesi hafta da bükülen bir bıçak karşısında kalınca, alışılmış bilimsel yargıların ergeç sorguya çekilmesi kaçınılmazdır.»

Doğa yasaları, ancak kendilerinden daha üst düzeydeki yasalarca aşılabilir. Geller Olayı'nın önemi, belki de, yaptığı işlerde değil, bilim adamlarının dikkatini daha yoğun bir şekilde parapsikoloji konusuna çekmiş olmasındadır.

2. BÖLÜM

URI GELLER İLE BİLİMSEL DENEYİMLER

«Uri Geller'in yeteneğinin etkilemiş olduğu ünlü bilim adamları arasında, Almanya'daki Max Planck Enstitüsü'nden Plazma Fiziği uzmanı Prof. Fredbert Karger'i, Amerikalı roket tasarımcısı Dr. Wernher von Braun'u, Apollo astronotu Dr. Edgar Mitchell'i ve Columbia Üniversitesi Fizik Bölümü'nden Prof. Gerald Feinberg'i sayabiliriz.»

Peter Underwood

a — Prof. John Taylor'un, Uri İle Deneyimleri

Stanford'da Uri Geller'in üzerinde uygulanan bilimsel testler, metal-bükme fenomeninin derin bir şekilde araştırılmasını kapsamıyordu. Bu, Geller'in metal-bükme olayını fizikî basınçla oluşturma ihtimalinden doğan bir durumdu. Böyle bir ihtimali ortadan kaldırmak için, şu iki tedbirden birisini almak gerekir:

Birincisi, testler o şekilde yapılır ki, bükülme olayı sırasında uygulanmış olan güç, deney sürerken ölçülür. Dolayısıyla, bir metal-bükme deneyi sırasında Geller'in uyguladığı gücün, metalin o kadar bükülmesi için gerekli olan miktarın daha altında olduğunun tespit edilmesi halinde, mekanik olmayan ve mahiyeti bilinmeyen belirli bir gücün bu olaydan sorumlu olduğu meydana çıkacak ve *Geller Etkisi* dediğimiz paranormal olgunun gerçekliği onaylanmış olacaktır. Halihazırda [benim tarafımdan] bu yaklaşım benimsenmekte olup, bu tür deneyler, gerçekte uygulanmakta olan gücün miktarını kaydedebilmek için, metal parçalarının içine gömülmüş olan çok hassas ölçü aletlerine ihtiyaç göstermektedir.

İkincisi, bükülme sırasında herhangi bir mekanik gücün uygulanması sorununu ortadan kaldıran çok daha direkt bir deney biçimi ise, metalin Geller tarafından hiç dokunulmadan bükülmesini kapsamaktadır. Geller bunu gerçekleştirdiği takdirde, *Geller Etkisi*'nin, günümüzün bilimsel anlayışının ötesinde olduğu anlaşılmış olacaktır. Geller, Stanford'da bulunduğu sırada, gerçekliği bilimsel bir şekilde onaylanmış olan herhangi bir metal-bükme fenomeni oluşturmamıştı. Fakat, 2 Şubat 1974 tarihinde, Geller İngiltere'deyken, kendisiyle birlikte bu türden bir deneyi başarıyla gerçekleştirdim. Metal parçaları (alüminyum ve bakır), çeşitli türden plastik parçaları, çatal bıçak gibi okşanacak uzunlukta olan yekpare potasyum klorür kristalleri, tel örgüden yapılmış çeşitli tüpler ve içinde bir alüminyum parçası bulunan kapalı bir cam tüp — bütün bunlar, Geller'in kudretinin denenmesi için kullanılan gereçlerdi. İlâveten, radyoaktivitenin tespit edilmesi için kullanılan türden, ufak fakat hassas bir Geiger sayacı ile basit bir mor-ötesi radyasyonu detektörü de bu deney araçlarının arasında yer alıyordu.

Çeşitli metal ve plastik parçaları ile kapalı cam tüp, 8-10 santimetrelik aralarla bir metal levhanın üzerine dizilmişti. Bunların arasında, ayrıca, içinde bir alüminyum parçası bulunan kapalı bir tel örgü tüp de yer alıyordu. Bu objeler, Londra'daki *King's College*'in Metalurji Bölümü'nde hazırlanmış olup, Geller'in deney den önce bunlarla karşılaşmış olması imkânsızdı. Geller'le birlikte odada bulunan iki meslektaşım da gözlemci olarak bu deneylere katılıyorlardı.

Çeşitli metal ve plastik parçaları, deneyden önce dikkatle gözden geçirilerek, düzgün oldukları onaylandı. Geller, ilk önce, hiç dokunmadan, bir metal çubuğu bükmeye çalıştı. Fakat, başarısız oldu. İşte, o anda, lev-

hanın üzerinde duran alüminyum parçalarından birinin bükülmüş olduğunu farkettik. Gördüğümüz kadarıyla, bu metal parçasına ne Geller ne de odada bulunan kişilerden herhangi biri dokunmuş değildi.

Geller'in Dimbleby programı (18) sırasında gözler önüne serdiği metal-bükme olayını tekrarlayıp tekrarlayamayacağını anlamak amacıyla, kendisine, öteki materyalle birlikte getirilmiş olan bir çay kaşığı uzatıldı. Ben kaşığın kepçeli kısmından tutarken, Geller de tek eliyle kaşığı hafifçe okşamaya başladı. 20 saniye kadar sonra, kaşığın sapının en ince yeri birdenbire, yaklaşık yarım santimetrelik bir mesafe dahilinde yumuşayıverdi ve sonra, kaşık ikiye bölündü. Kopan iki uç tekrar hızla (—bir saniyeden daha kısa bir süre dahilinde—) sertleşti. Ayrıca temas ile tespit edilebildiği kadarıyla, kırılma yerinde herhangi bir ısınma vukû bulmamıştı. Bu, ani yumuşama ve birarada tutan gücün tamamiyle kaybı, sonra kırılma ve daha sonra da hızla sertleşme fenomenlerinin ardardalığı, Dimbleby programında çatalın kırılması sırasında gözlemlenene tıpatıp benziyordu. Burada, laboratuvar şartları altında, bu harikulâde deneyi tekrarlamayı başarmıştık. Geller, kırılma olayı öncesi metalin yumuşaması bir yana, bu sonucu oluşturacak yeterlikteki bir basıncı hileli bir şekilde kesinlikle uygulayamazdı. Çay kaşığı ile daha önce oynanmış olması da imkânsızdı — son bir yıldır kullandığım, kendime ait bir kaşıktı.

Daha sonra, Geller, iki santimetre uzunluğunda olan yekpare bir potasyum bromür kristalini hafifçe okşadı ve o da on saniye içinde iki parçaya ayrıldı. Kristale gerçekte uygulanmış olan gücü tayin etmek zordu. Fakat, daha sonra yapılan testler gösterdi ki, bu tür kristallerin sadece hafifçe okşanmak suretiyle kırılmaları imkânsızdı. Tabi, kristallerin kırılmasına yol

açan olgunun basınç olmadığını ve bunun bir *paranormal etki* olduğunu göstermek için, Geller'in aslında uygulamış olduğu basıncın miktarını ölçmek gerekiyordu. Geller, ayrıca, ince bir tahta parçasını okşadı, ancak hiç bir netice alınamadı. Geller, ellerini mavi bir plastik parçasının üzerinde tuttuğunda, objenin renginin bozulduğu gözlemlendi. Bu tür renk bozulmalarının, bu plastik parçaları büküldüğünde oluşması normaldi ama, Geller, sözkonusu parçayı ancak dokunarak eğebilmişti.

Bu ilk dizi deneyden sonra, metal tepsinin üzerindeki objeler tekrar incelendi. Kapalı tel örgü tüpün içinde duran alüminyum parçasının bir ucunun 5 santimetrelik bir kısmının, gene 5 santimetrelik bir bükülme yarıçapı ile eğilmiş bir halde olduğu görüldü. Şunu unutmamak gerekir ki, Geller, sürekli olarak, iki gözlemcinin yakın kontrolu altında tutuluyordu. Görülmeden, kapalı tüpü açıp da içindeki alüminyum parçasıyla oynamış olamazdı. Aslında, deneyler süresince, öteki objeleri bükmekle meşgûldü. Dahası, tüpün kapalı ucu ile oynadığına dair herhangi bir belirti yoktu.

Bu noktada, basit mor-ötesi detektörü kullanıldı. Bu cihaz, ince bir sodyum salisilat ile kaplı olan ve bir kuvars cam tüpün içerisindeki kısmî vakum içine kapatılmış olan, sertleştirilmiş bir alüminyum parçasından oluşuyordu. Karanlıkta, salisilat tabakası, mor-ötesi radyasyona tepki göstererek, pembe bir renkle parlıyordu. Aynı sonuç, sürtünme ile tüpün yüzeyinde yüksek bir statik elektrikî potansiyel üretmek amacıyla tüpü oğuşturarak da oluşturabiliyordu; o zaman, elektron emisyonu mor-ötesi radyasyon yaratmış oluyordu. Geller, kuvars tüpün içindeki metali önce dokunmaksızın ve bunda başarılı olamayınca da, hafifçe okşayarak, bükmeye çalıştı. Oluşturduğu pembe ışıma, sürtünme ile üretilen statik elektriğe bağlı olarak meydana gelen

ışımadan daha fazla miktarda değildi. Alınan sonuç, bükülmeye yol açan amilin mor-ötesi radyasyon olabileceğine dair herhangi bir kanıt ortaya koymamasına rağmen, tüpün içindeki metal parçası bükülmediği için, bu ihtimali tamamiyle ortadan kaldıracak nitelikte de olmamıştı.

Son deney, Geller'in Geiger sayacında bir sapma oluşturup oluşturamayacağını tespit etme çalışmasını kapsıyordu; bu test, Geller'in radyoaktif radyasyon üretip üretemeyeceğini gösterecekti. Sayacı Geller'in yakınında tuttuğumuzda, cihazdan sıfır mertebesinde bir kayıt elde edildi. Bu sırada, dış uzaydan gelen kozmik ışınların oluşturduğu, saniyede 2 adetlik ortalama fon hızını da hesaba katmıştık. Geller, sonra, sayacı eline aldı ve sayma hızını etkilemeye çalıştı. Hepimiz sayacın çevresine toplanmış, kadranına bakıyor ve sesini dinliyorduk.

Önce hiçbir şey olmadı, fakat aşırı bir konsantrasyon ve yükselen bir nabız ile ilgili olarak artan bir kas gerilimi sonucunda, ibre, tam iki saniye süreyle, saniyede 50 adedi gösterdi. Sayacın ses efekti, deneyin heyecanını artırıyordu. Ufak bir hoparlör vasıtasıyla, her bir sayı bir 'bip' sesi üretiyordu. Geller cihazı etkilemezden önce, muntazam bir 'bip... bip... bip...' sesi işitiliyordu. Geller'in elleri arasında, sayacın sesi birden, çoğunlukla yakında tehlikeli dozda radyoaktif materyalin bulunduğunu belirleyen bir 'bağırtıya' dönüştü. Geller konsantrasyonu kesince, *'bağırtı'* ve görünürdeki tehlike de onunla birlikte sona erdi. Bu 'bağırtı', iki kez daha tekrarlandı ve sonra, saniyede 100 adetlik bir sapma oluştuğunda, 'bağırtı' hemen hemen bir *'çığlığa'* dönüştü. Bu çabaların herbirinin arasında, yaklaşık bir dakikalık bir ara veriliyordu. Nihaî bir çaba, iğnenin, saniyede 1000 adetlik, gene oniki saniye kadar süren bir

kayıt göstermesine yol açtı. Bu, fon hızının tam 500 misli oranında bir kayıttı — cihaz, bu süreç dahilinde, bir *'çığlık'* neşretmişti. Birkaç dakikalık bir dinlenmeden sonra, saniyede ikiyüz adetlik bir sapma daha oluştu ve bu kez, beş saniye kadar sürdü.

Deneyin sonunda, gözlem tertibatının üzerine basınç yapmak suretiyle cihazın sayma hızının değiştirilip değiştirilemeyeceği hususu denendi. Hatırısayılır bir güç uygulanmasına rağmen, fon radyasyonunun oluşturduğu sayı hızında herhangi bir değişiklik olmadı. Dolayısıyla, Geller'in bu etkiyi monitörün başlık [head] kısmının çalışmasını bozarak oluşturmuş olması ihtimali de ortadan kalkmış oluyordu ([19]).

Bu deneylerin sonuçları, üç yanlıydı:

Birincisi, kapalı tel örgü tüpün içindeki alüminyum parçasının bükülmesi ve çay kaşığının çabucak kırılması, *metal-bükme etkisi*'ni açıkça onaylamış oluyordu.

İkincisi, tel örgünün içindeki metalin bükülebilmesi, *Geller Etkisi*'ni oluşturan amilin *elektromanyetik radyasyon* olması halinde, sadece sınırlı bir dalgaboyu skalasının bundan sorumlu olabileceğini göstermekteydi. Elektromanyetik radyasyonun çeşitli biçimleri, dalgaboylarının cesametleri (-yani, bir doruk noktasından öbürüne olan mesafe-) ile ayırt edilirler. Tel örgünün deliklerinden daha uzun dalgaboyuna sahip olan radyasyonun tüpe nüfuz etmesi çok zor olacaktı: Dalgaboyu daha kısa olan radyasyonun geçtiği gibi geçemeyecekti. Bu türden bir tüpe nüfuz edebilecek ve içindeki objenin bükülmesini sağlayabilecek olan radyasyon, ancak bir santimetreden daha kısa dalgaboyuna sahip olan bir radyasyon olmalıydı.

Üçüncüsü, bir Geiger sayacının kaydettiği ölçümün hatırı sayılır derecede değişmesine yol açma olgusu da dahil olmak üzere, çok çeşitli etkiler sözkonusuydu. Do-

layısıyla, bir adım daha atarak, bu etkilerin çeşitlerini ve muhtemel sebeplerini incelemek zorundaydık. Bu çeşitler arasında, Geller'in bilgisayarları, hata yapmalarını ya da hatta tamamıyla çalışamaz duruma gelmelerini sağlayacak şekilde etkilemesi de yer alıyordu. SRI'deki Geller deneylerinin parasal desteğini sağlayan astronot Ed Mitchell, yanında taşıdığı cep bilgisayarının bazan Geller'in yanındayken işlemez hale geldiğini tespit etmişti. Dahası, Geller'in istediği takdirde, herhangi bir bilimsel cihazı bozabileceği de söylenmiştir. Bir Geiger sayacının işleyişini değişikliğe uğrattığı muhakkaktı. Ayrıca, radyoaktif bozunma ile kontrol edilen bir Schmidt üretecini de etkilemişti ([20]). Schmidt üreteci ile ilgili deneyi Geller'le birlikte Şubat 1974'de gerçekleştirmiş olan Dr. Ted Bastin'e göre, Geller, ışığın hareketini kendi arzusuna göre yönlendirebiliyordu.

Bu noktada açıkça görülmektedir ki, metal-bükme, son derece karmaşık olan bir dizi yeni fenomene yol açmıştır. Eldeki kanıtlar, özellikle Geiger sayacı ve Schmidt üreteci ile ilgili olanlar, atomik seviyede meydana gelmesi muhtemel olan etkilere işaret etmektedir. Öte yandan, metalin plastik halini almasıyla ilgili gözlemlerimiz de vardır ki, bu, atomdan çok daha büyük cesametlerde oluşan bir etkidir. *Geller Etkisi*'ni oluşturan, birden fazla süreç olabilir.

Bu husus, metal-bükme işleminin sadece objektif yanı için değil, sübjektif veçhesi için de geçerli olabilir. Geller'in Geiger sayacını etkilemesi sırasındaki fizyolojik hali, metal bükerken gözlemlenen fizyolojik halinden çok farklı gibi görünüyordu. Ne yazık ki, her iki deney sırasında kalp ve beyin faaliyetinin kesin olarak tespit edilebileceği bir şekilde tertibat almamıştık. Fakat, belirgin bir fark varmış gibi göründüğü kuşku götürmezdi. Geiger sayacını etkilerken Geller'de gözlemle-

nen aşırı fizikî gerginlik, Sovyet PK medyomu Bn. Kulagina'nın PK deneyleri sırasında girdiği fizikî gerginliğe çok benzemektedir ([20]).

Geller fenomeni'nin karmaşıklık derecesini kesin olarak tespit etmek için tek yol, daha başka deneyler yapmaktır.

Uri Geller, 20 Haziran 1974'de üç saat süreyle laboratuvarımı ziyaret etti. Geller, ziyaretini bana sadece yirmidört saat öncesinden haber vermişti. Fakat, halihazırda daha başka süjeler için hazırlanmış olan çeşitli deney düzeneklerine sahip olduğumdan, bu durum pek bir zorluk yaratmadı. *King's College*'deki bir büroda, metal-bükme çalışması sırasında Geller'in uygulayacağı basıncı ölçecek sistemi haiz olan birkaç deney hazırladım. Bunlardan birinde kullanılacak olan başlıca cihaz, çok cüzî bir ağırlığı ölçebilecek kadar hassas olan ve mektuplar ile paketlerin tartılmasında kullanılan türden bir basküldü. Yaklaşık 20 cm. uzunluğundaki bir pirinç parçası, yatay olarak, baskülün tartı yerine bantla tespit edilmişti. Pirinç parçasının büyük bir kısmı, tartı yerinin dışına taşıyordu. Geller, parçanın üst yüzeyini okşarken, ben de, doğrudan baskülün göstergesini izleyerek ve otomatik bir kayıt cihazı kullanarak, uygulamakta olduğu basıncı ölçtüm. Deney sırasında pirinç parçası gerçekten de 10° kadar bükülmüş olmasına rağmen, Geller, deney süresi boyunca hiçbir vakit, 20 gramlık bir basıncın üzerinde bir basınç uygulamamıştı. Böylesine ufak bir basıncın öyle bir eğilmeyi oluşturması sözkonusu değildi. Dahası, bükülme, yukarıya doğru olmuştu - yani, Geller'in parmağının yaptığı basıncın *aksi yönünde* bir eğilme meydana gelmişti:

Geller bu deney üzerinde çalışırken, mektup baskülünün üzerindeki basıncı belirleyen ibrenin de 70° kadar eğilmesi ise en azından şaşırtıcıydı. Bu olay, bas-

külün çalışışını etkilememişti ama, göstergenin okunmasını biraz zorlaştırmıştı! Az sonra daha tuhaf şeyler de olacaktı.

Öteki deneyin düzeneği, başlıca, bir alüminyum parçasının içine gömülmüş olan küçük bir borudan oluşuyordu. Borunun, basınca karşı hassas bir diyafram ile kaplı olan ucu, alüminyum parçasının yüzeyi ile aynı seviyedeydi. Alüminyum parçası parmakla hafifçe okşanırken bu diyaframa basınç uygulandığında, borunun içine yerleştirilmiş olan bir cihaz, bu basınçla orantılı bir miktarda bir elektrik akımı üretiyordu. Basınç ölçen bu cihaz daha önceden çeşitli süjeler ile denenmiş, ancak hiçbir bükülme meydana gelmemişti. Geller'in deneyi sırasında alman sonuç, ürkütücüydü. Geller, bir eliyle alüminyum parçasını tutarak, basıncın ölçülebilmesi için en uygun olan kısmında bükülmesine yol açtı. Fakat, bükülme olayı meydana gelirken, borudaki mekanizma birden işlemez hale geldi. Düzeneği Geller'in elinden alıp incelediğimde, dehşet içinde, basınca karşı hassas olan diyaframın parçalanmaya başladığını gördüm. Ortasında oluşan ufak bir delik, diyafram bütünüyle dezentegre olana kadar, diyaframın tüm yüzeyine yayıldı. Bütün bu işlem, sadece on saniye kadar sürmüştü. Bir üç dakika daha geçti ve alüminyum parçası 30° kadar daha eğildi. *Geller Etkisi*'nin gerçekliği doğrulanmıştı ama, bu, bana, 200 İngiliz Lirası değerindeki teçhizata malolmuştu!

Geller'in, objeleri temas etmeksizin etkileme deneyleri ise daha fazla enformasyon sağlayıcı nitelikte olmuştu. Geller, ellerini, içine ufak bir lityum florür kristali yerleştirilmiş bulunan bir plastik kabın üzerinde tuttu ve on saniye içerisinde kristal birkaç parçaya ayrıldı. Geller'in kristali tutma ihtimali kesinlikle hiç yoktu: Deney boyunca, Geller'in elleri ile kristalin bulunduğu kap arasındaki boşluğu açıkça görebiliyordum.

Geller, ayrıca, gene bir plastik kap içinde yer alan küçük bir alüminyum diski büktü. Deney sırasında, Geller'in diske doğrudan müdahale etme ihtimalini tamamiyle ortadan kaldırmak amacıyla, ellerimi, Geller'in elleriyle kap arasında tuttum.

Bundan sonra, Geller'i, daha başka düzeneklerle çalışmak üzere bir başka odaya götürdüm. Bunlardan biri, üzerine çok ince bir tel yapıştırılmış olan bir bakır parçasından oluşuyordu. Parçanın bükülmesi, ince telin elektrikî özelliklerinde bir değişiklik meydana getirecekti, ki bu da son derece sıhhatli bir şekilde ölçülebilecekti. Geller, bakır parçasını doğrudan temas olmaksızın bükmeye çalıştı. Fakat, birkaç dakika geçmesine rağmen bunu başaramadı ve ince telin özelliklerinde belirgin bir değişiklik yoktu. Geller'in elektrik enerjisini ölçmek üzere deneye ara verdik. Fakat, birkaç dakika sonra dönüp baktığımda, bakır parçasının eğilmiş ve ince telin de kopmuş olduğunu gördüm.

Hemen hemen aynı anda, laboratuvarın öteki ucunda duran bir pirinç parçasının da bükülmüş olduğunu farkettim. O parçayı oraya birkaç dakika önce koymuştum ve o sırada dümdüz olduğundan emindim. Geller'e, olanlardan bahsediyordum ki, laboratuvarın, altı metre kadar ötede yer alan kısmından metalik bir parçalanma sesi geldi. Orada, uçtaki kapının önündeki döşemede, bükülmüş olan pirinç parçası duruyordu. Tekrar geriye döndüğümde, bir başka parçalanma sesi geldi. Masada, daha önce, bükülen pirinç parçasının yakınında duran küçük bir bakır parçası, uçtaki kapıya kadar arkadaşını izlemişti. Daha ne olduğunu anlayamadan, bacaklarımın arkasına, içinde bir demir çubuk bulunan kapalı bir Perspex tüp çarptı. Bu tüp de masanın üzerinde duruyordu. Şu anda ise, ayaklarımın dibindeydi. İçindeki çubuk, tüpün çeperinin izin verdiği kadarıyla, eğilmişti.

Uçup durmakta olan objelerden hiçbiri, gerçekte, Geller tarafından atılmış olamazlardı. Çünkü, Geller, bu objelerin hepsinden de belirli bir mesafe ötede durmaktaydı ve farkedilmeksizin objelere yaklaşmış olamazdı. Aslında daha önce koridorda meydana gelen bir olay, bu türden belirli bir fenomenin oluşabileceğini düşünmeme yolaçtığından, pek de şaşırmış sayılmazdım: Birinci dizi deneyden sonra, Geller'le birlikte bürodan çıkmış, bir koridor boyunca yürüyorduk. Birden, ayaklarımın dibinde, büromdaki sıranın üzerine bırakılmış olan bir metal parçası düşüverdi. Bürodan en az yirmi metre ötedeydik. Geller'in bu objeyi oradan çıkarken yanına almış olabileceğini düşünsek dahî, her halükârda uyarılmış bulunuyordum.

Geller Etkisi'ni daha tekrar edilebilir şartlar altında araştırmak üzere, sarsılmaz bir yüzey üzerine bir pusula yerleştirdim. Geller'e, dokunmaksızın, pusulanın iğnesini döndürmeye çalışmasını söyledim. Ellerini pusulanın üzerinden geçirerek, 40° mertebesinde bir dönme oluşturdu. Sonra, Geller gibi, ellerimi pusulanın 10 cm. ötesinde tutarak, aynısını ben yapmaya çalıştım. Geller'in hareketlerini taklit dahî etsem, ayaklarımı yere de vursam, bir sonuç almamın imkânsız olduğunu gördüm. Hattâ, bariz bir çaba harcamanın dışında, pusulayı doğrudan sallamak ya da döndürmek dahî pek etkili olmuyordu. Geller'in bir mıknatıs kullanıyor olması için, böyle bir objeyi belirli anlarda mükemmel bir beceriyle avucunun içinde saklaması gerekecekti. Çünkü, yaptığı el hareketleri birbirine benzemesine rağmen, mıknatıs üzerindeki etkisini kendi arzusuna bağlı olarak bir başlatıp bir kesebiliyor gibi görünüyordu. Meslektaş olan iki gözlemcim de böyle herhangi bir hile tespit edebilmiş değildiler.

Bir sonraki etap, daha başka deneyler yaparak, özellikle, manyetik olmayan materyalin hareket ettirilip ettirilemeyeceğini görmekti. Fakat, ne yazık ki, Geller'in vakti müsait değildi. Bütün bu çalışmaların sonunda, laboratuvarın en ucundan, yüksekçe bir *'çıt'* sesi geldi. Sesin geldiği yere baktığımızda, az önce laboratuvarın en ucuna 'uçmuş' olan metal parçasının artık döşemenin üzerinde bulunmadığını farkettik. Laboratuvarı aradıksa da, bu parçayı hiçbir yerde bulamadık. Geller, çevresindeki objelerin ortadan kaybolması olayına ilk kez tanık olmadığını belirtti: Metal parçası, muhtemelen, laboratuvardan yok olmuştu. Geller ayrıldıktan sonra, odayı iyice aramaya koyuldum ve sonunda, metal parçasını, daha önce bulunduğu yere göre, odanın tam öteki ucunda bir radyatörün altında buldum. Metal parçasının oraya nasıl gittiğini bilemem, ama Geller'in düşündüğü tarzda bir demateryalizasyon olayı sözkonusu değildi.

Bu deneyler, beni, öncesine nazaran daha büyük bir şaşkınlığa sürüklemişti. Mahiyeti bilinmeyen bir şekilde metalin bükülmesi ve daha başka materyallerin parçalanması olaylarının gerçekliği kanıtlanmış oluyordu. Fakat, objeler, görünüşe göre, havada 'uçurulmuş' ve ayrıca, görünürdeki herhangi bir mekanizmanın müdahalesi olmaksızın, bir pusulanın iğnesi döndürülmüştü. Bu olayların anlaşılması imkânsız gibi görünüyordu: Eğer, bu olayların meydana gelişini kendi gözlerimle görmemiş olsaydım, bunlar hakkındaki raporları 'saçmalık' olarak nitelerdim. Yine de, her an için, Geller'in beni bir şekilde, muhtemelen de beni trans haline sokarak, aldatmış olması *gerektiğini* iddia edip, işin kolay yanına kaçma imkânım vardı. Doğrudan yaptığım gözlemleri destekleyecek video-teyp kayıtlarım yoktu. Fakat, pusula iğnesinin dönmesini benden başkaları da görmüştü. Yine de deneyler sırasında, sözü geçen obje-

ler 'uçarlarken', çeşitli bilimsel teçhizatın gözlemini mükemmelen yapabiliyordum. Kendimi değişik bir şuur hali içerisindeymiş gibi hissetmem kesinlikle sözkonusu değildi.

Objelerin harekete geçmesi ile bükülmeleri arasında bir bağıntı olmuş olsaydı, bu yeni fenomenleri bir dereceye kadar anlayabilirdik. Çatal bıçağın ve daha başka objelerin bükülmesine ve kırılmasına yol açabilen birinin, bu objeleri harekete geçirmesi, hatta 'uçurması' kadar kolay bir şey olabilir mi diye düşünebiliriz. Bu yeni, tekinsizev benzeri fenomenleri aslında pek tuhaf karşılamamak gerekir — ya da, en azından, metal-bükme olayından daha şaşırtıcıymış gibi gelmemesi gerekir.

Geller, benim, tekrar edilebilir olan psişik fenomenlerin, metal-bükme veçhesinden daha öteye yanları olduğunu görmemi sağlamıştı. Bunun neleri kapsadığını görmek ise, sözkonusu fenomenleri çok daha ince bir şekilde gözlemlemeye bağlıydı.

Prof. John Taylor bu deneyleri anlattığı *'Süper Zihinler'* ("Superminds," 1975) adlı kitabının 1975 Sonbaharında kaleme aldığı sonsözü'nde şöyle diyordu:

«Ben bu satırları yazarken, ESP ile ilgili tartışmalar hâlâ daha devam ediyordu. Bu kitabı hazırladığım sırada parapsikolojik fenomenlere karşı, alışılmışın dışındadır diye tavır takınmış olanlar, bazı durumlarda ılımlı, bazılarında ise aşırı bir şekilde, tutumlarını aynen sürdürmektedirler. Özellikle, metal-bükme fenomeni birçok tartışmaya yol açmış, ama ne yazık ki bunlar, olaya ışık tutacağına, bir çekişme halini almıştır. Dünyanın çeşitli yerlerinde, kaşıkların sadece hile yoluyla büküldükleri gösterilmeye çalışılmış ve sanki bu iddiaları ispatlayıcı gösteriler düzenlenmiştir. Böyle çelişkilerin mevcûdiyeti karşısında, kanıtları çok büyük bir dikkatle incelememiz gerekir — işe buradan başlayalım.

«Başta sihirbazlar olmak üzere, bazı kişiler, Geller'in yaptığı çalışmalarda, hilebazlık yoluyla başarılı olduğunu ileri sürmüşlerdir. Çeşitli profesyonel sihirbazlar, kaşık bükme ile saat başlatma ve durdurma fenomenlerini aynen yapabileceklerini iddia etmektedirler. Bunların arasından, James Randi adlı bir sihirbaz, İngiliz parapsikoloji dergisi *Psychic Journal*'ın editör kadrosunda ve hatta Londra'daki *King's College*'de görevli bazı meslektaşlarımda bile (olay sırasında ben üniversitede yoktum), paranormal güçlere sahip olduğu kanaatini yaratmıştır. Randi, aslında, paranormal güçlere sahip olmayıp, yaptıklarını gözbağcılığı ile gerçekleştirmektedir. Bu arada bir de, sözde Geller'in yaptığı hileleri anlatan bir kitap yayımlamıştır.

«Geller'in gücü hakkında bu tür açıklamalara, ayrıca, popüler bir İngiliz bilim dergisi olan *New Scientist* de yer vermiş, iddia ettikleri 'hileler'in nasıl başarılabileceği hakkında ayrıntılı bir yazı yayımlamıştır. Henüz Randi'nin kitabı elime geçmediği için, sadece *New Scientist*'deki tartışma hakkında fikrimi açıklayabileceğim.

«Bu yazıda, Stanford Research Institute'de yürütülmüş olan telepati deneyleri ile Londra Üniversitesi dahilindeki *Birkbeck College*'de gerçekleştirilen metal-bükme testleri üzerinde durulmaktadır. Yazıda, SRI'daki deneyler sırasında, bir muhbirin, gerekli enformasyonu çeşitli minyatür radyo vericileri ve alıcıları vasıtasıyla Geller'e aktarmış olduğu iddia edilmektedir. Önce bu tür cihazların cesameti bakımından teknik bir zorluk sözkonusu olmaktadır. Bunların, iddia edildiği üzre, Geller'in dişleri içine yerleştirilecek kadar küçük olabileceklerini varsayarsak dahî (ki, Geller'in kendisinden öğrendiğime göre, Geller'in dişlerinde hiçbir oyuk bulunmadığı gibi, hayatında hiçbir dişçiye de gitmiş de-

ğildir), bazı deneyler sırasında 'muhbir'in, deneye katılmış olan bilim ekibinden biri olması gerekmekte ve bu da büyük bir sorun yaratmaktadır. Dolayısıyla, hilebazlık ile ilgili suçlama, ancak ve ancak bilim adamlarını da kapsadığı vakit geçerli olmaktadır. Bu durumda da, parapsikoloji alanındaki bu tür tüm kanıtlar reddedilmediği sürece, bu iddia kaale alınamaz. Reddedilse dahî, bu noktada çok dikkatli olmak gerekir: Hile yapan bilim adamlarının, yaptıkları deneylerin daha başka bağımsız gruplarca yinelenebilir olmasından ötürü, böyle bir hilebazlıktan sıyrılmaları için hiçbir garantileri yoktur. Birkbeck'teki metal-bükme testleri ise, çok karışıklık içinde yapıldığı ve dolayısıyla zayıf bir şekilde kontrol edildiği iddiasıyla tenkit edilmektedir. Fakat, daha sonraki deneylerde, özellikle Geller'in dokunmaksızın bir kristali kırdığı ve Prof. John Hasted'in, Geller'in bu objeye dokunmuş olamayacağını açıkladığı deneyde sözkonusu sorunlar tamamen bertaraf edilmiş bulunmaktaydı.»

b — Uri'nin, Ünlü Metal Bükme Deneyimleri

Bilim dünyasını birbirine katmış olan Uri Geller Olayı sonucunda, bilim adamları, birbirine düşman olan *'inananlar'* ve *'inanmayanlar'* kamplarına bölünmüşlerdir.

Bu gelişimde, ekmeklerini insanları aldatarak kazanan ve normal olarak bilimle fazlaca bir ilgileri bulunmayan sihirbazlar, büyük rol oynamışlardır. Bunların en ünlüleri, İngiltere'de David Berglas, Amerika'da ise Milbourne Christopher ve James Randi'ydi. Özellikle Randi kendini, Geller'in tarihteki en yetenekli hassas kişilerden biri değil de, başarılarını hile yoluyla elde eden bir sihirbaz, ama çok usta bir sihirbaz olduğunu kanıtlamaya adamıştı. Geller'in hayatı, bilim adamla-

nıyla yaptığı deneyler, Uzay Uygarlıkları ve Spektra ile olan ilişkileri, Randi'nin bulguları ve birkaç yıl içerisinde olup bitenler, bir serüven romanından çok daha heyecan verici olmuştur. Ama bu sürenin sonunda, Randi'nin bazı gerçekleri saptırdığı, Geller'in ise gerçekten paranormal etkiler oluşturduğu su yüzüne çıkmıştır.

Geller'in hiçbir şekilde hileyle açıklanamayan başarılarından sadece birkaçını burada sıralamak dahi, sanırız, *Geller Etkisi*'nin gerçekliğini onaylamaya yetecektir.

Nitinol, % 55 nikel ve % 45 titanyumdan oluşan özel bir alaşımdır. Bu alaşımın çok ilginç bir fiziksel özelliği vardır: Yüksek bir sıcaklıkta hangi şekil verilmişse, normal sıcaklıkta bu şekil ne duruma gelirse gelsin, yeniden ısıtıldığında, yüksek sıcaklıkta verilmiş olan şekline döner. Bu bakımdan, örneğin uzaya fırlatılan uyduların antenlerinde kullanılmaktadır (ısıları artınca yaylı şemsiye gibi açılırlar).

Hile yoluyla çeşitli madeni cisimlerin bükülebileceği, bilinen bir gerçektir. Ama bir maddenin fiziksel özelliğini hile yoluyla değiştirmek apayrı bir konudur.

Lisans çalışmasını tıp mühendisliği konusunda yapmış bir elektrik yüksek mühendisi olan ve ABD, Maryland eyaletinde, Deniz Kuvvetleri Yüzey Silâhları Merkezi'nde çalışan Eldon Byrd, Uri Geller'le birlikte 29 Ekim 1973 tarihinde gerçekleştirdiği bir deney sırasında, Geller'e, bükmesi için bir Nitinol teli vermişti. Geller bu telin ortasını hafifçe sıvazladı. Telde bir çıkıntı belirdi ve tel yavaş yavaş bükülmeye başladı. Byrd, eski şeklini alabilmesi için teli kaynar suya attı. Hemen ilk şekline dönmesi gereken tel, aksine 90 derecelik bir açı oluşturana dek bükülmeye devam etti. Üstelik, Yüzey Silahları Merkezi'ndeki metalurji uzmanları, meydana gelen bükülmeyi giderip teli düzeltmeyi hiçbir yoldan başaramadılar.

Fakat, bu sonuçlar Byrd'i tatmin etmemişti. Geller'in büktüğü Nitinol parçasında bir anormallik bulunmuş olabilirdi. Bunun üzerine, kontrol edilmiş üç Nitinol telini 1974 Ekimi'nde Geller'e sundu. Geller bu üç teli de hafifçe parmağıyla okşamak suretiyle büktü. Metalurji uzmanlarının tüm yeniden biçimlendirme çabaları gene bir sonuç vermemişti. Isıtılınca önceki düz şekillerine dönmesi gereken teller, Geller'in verdiği şekle dönüyor ve değişmiyordu. Bu işleri başarabilmesi için, Geller'in bir Bunsen ısıtıcısı ile iki kerpetene ihtiyacı vardı, ki bu durumda bile, metalürjistlerin ısıttıktan sonra yeniden verecekleri şeklin kalıcı olması gerekirdi. Oysa, her iki durumda da olaylar, tanıkların gözü önünde ve bir kaç dakika içinde olmuştu. Byrd'in araştırması, 1976'da, Pentagon'un resmî izniyle yayımlandı: Ardında Amerikan Savunma Bakanlığı'nın tüm ağırlığı vardı ve ABD'de bir hükümet tesisinde yapılan bir parapsikolojik araştırma, ilk kez böyle bir izinle yayımlanıyordu.

Geller, Nitinol'ü yalnızca bükmekle kalmamış, hile yoluyla değiştirilmesi olanaksız olan özelliğini de değiştirmişti.

1974'te, Geller'e bükmesi için bir platin yüzük verilmiş, Geller'in hiç dokunmamış olmasına rağmen, yüzük kendiliğinden yarılmıştı. Kent Eyalet Üniversitesi metalurji profesörü Wilbur Franklin, yarığın yüzeyini elektron mikroskobu altında inceledi ve birbirlerinden 0,025 cm. uzaklıkta olan bölgelerde, birbiriyle ilgisiz, bambaşka sonuçların oluştuğunu tespit etti. Kimi bölgede, sıvı azotla elde edilebilecek türden düşük ısı (—195°C) yarılması, kimi bölgelerde mekanik kesmeye benzeyen bozukluklar, kimisinde de 200°C'lık bir ısı altında ergime izleri vardı. Oysa, yarıldıktan sonra yüzük hemen incelenmiş, ne sıcak, ne de soğuk olmadığı görülmüştü.

Soğuma ya da ısınma izlerini bu koşullarda yaratabilmek, yeterince olağanüstü bir olaydı. Oysa, hem bu izler, hem de mekanik koparma izleri, birbirinden milimetrenin dörtte biri kadar bir mesafeyle ayrılan bölgelerde görülüyordu. Bu sonucu, her türlü teknik imkânla, laboratuvar koşullarında elde etmek dahî çok güç olurdu: Oda sıcaklığında ve bilinen herhangi bir metodla (hile olsun olmasın) böyle sonuçlar elde etmenin imkânı yoktu.

Psychic dergisi sahibi ve editörü James Grayson Bolen'in 1973 yılında Uri'yle yaptığı röportaj sırasında, Geller, Bolen'in getirdiği bir çatalı parmakları arasında sıvazlayınca, çatal birden eriyiverdi ve aşağı doğru bükülerek koptu. Bir plastiğin erimesine benzer şekilde kopmuştu. Olay bir Süper 8 kamerayla tespit edilmiş bulunuyordu.

Bolen'in filme aldığı bu olay, bilinen hiç bir hile sınıflamasına uymamaktadır. Çatal, Bolen tarafından getirilmişti ve daha önce işlem görmesine olanak yoktu. Filmde, çatalın, herhangi bir zorlama olmaksızın, kendiliğinden büküldüğü görülmekteydi. Herhangi bir dış kuvvet uygulamasının, saniyede 24 kare hızla çekilmiş olan filmde rahatlıkla görülebilmesi gerekirdi. Çatalın yavaş yavaş ileri sürülmesiyle, gizli olan bir bükümünün ortaya çıkması kesinlikle sözkonusu değildi. Bilinen öteki hile yöntemleri de bu örneğin açıklanmasında başarısız kalıyordu.

Psychic dergisi yazarlarından Alan Vaughan, röportajın gerisini şöyle anlatıyor:

«Geller San Francisco'ya geldiğinde, derginin editörü James Grayson Bolen, ağır bir otel odası anahtarını aldı ve bükmeye çalıştıysa da, eline kan oturmanın ötesinde bir şey başaramadı. Bunu Geller'e verdi, o da sapından tutarak bana teslim etti. Anahtarı bir

elimle sapından tutup, öbür elimle üzerini kapattım. Geller, elini hafifçe benim elim üzerinde tuttu. Bir şey duyup duymadığımı sordu; bir şey duymamıştım. Sonra anahtara bakmamı söyledi. Anahtar, 30 derece eğilmişti ve ben bakarken bükülmeye devam etti. Bolen de olaya tanık olmuştu.»

Anahtarın bükülmeye devam edişi, profilin kâğıt üzerine aralıklı olarak çizilmesiyle kesin bir şekilde tespit edilmişti.

3. BÖLÜM

URI GELLER, SİHİRBAZLAR VE GERÇEKLER

«Sihirbazların, Uri Geller'in deneylerini tekrarlayabildiklerine dair iddiaları bizleri yanıltmamalıdır. Bu iddialar, sihirbazın (—belki kendisinin dahî haberi olmadan—) paranormal yetenek edinmiş olma ihtimali dışında, geçerli değildir. Bir sihirbaz, görünüşe göre, benzer fenomenleri kolaylıkla oluşturabilir ama, dikkatlice yürütülen bir bilimsel inceleme karşısında ayakta kalamaz.»

Alfred Stelter

a — Uri'nin Dürüstlüğünü Kanıtlayan Sihirbazlar

Geller'in hile yaptığı iddiasının alabildiğine ve sorumsuzca sömürülmüş olması, bilim adamlarıyla yaptığı birçok deneyi hiçe saymaktadır. Bu iddiayı öne sürenlerce, bilim adamlarının en basit şeyleri düşünemeyecek kişiler oldukları varsayılmıştır. Birçok dikkatsizlikler yapıldığı bir gerçekse de, bundan bir genellemeye gitmemek gerekir.

Geller'in metal-bükme deneylerinin tekrar edilebilirliği, en azından belirli bir düzeyde kanıtlanmıştır. Her ikisi de sihirbaz olan iki ayrı kişinin Geller'le birlikte yürütmüş oldukları ve tatminkâr sonuçlar aldıkları deneyler üzerine iki rapor yayımlanmış bulunmaktadır.

Amerikalı Sihirbazlar Derneği'nin bir üyesi olan William Edward Cox'un, elçabukluğu konusunda ortalama 40 yıllık tecrübesi vardır. Bu konuda kitapları da yayımlanmıştır. Cox'u aynı zamanda parapsikoloji konusuna iten sebep, elçabukluğuyla açıklanamayan paranormal olayların varlığıydı. Geller'le ilgili hile iddialarını inceleyen Cox, Geller'i 1974 Nisanı'nda sınadığı

zaman, ona, hile için olanak tanıyan, ama yapıp yapmadığının hemen anlaşılmasını sağlayan tuzaklar hazırlamış ve hileye başvurmadığını görmüştür.

Cox, anahtar bükme ve saat başlatma testleri yapmış, Geller, bir tanesi Cox tarafından düz bir yüzey üzerine bastırılan bir anahtar olmak üzere, iki ayrı anahtarı bükmeyi başarmıştı.

Cox, ilk deneyde yassı çelikten bir kasa anahtarı kullandı. Anahtar, elle ve bir yere dayayarak bükülemeyecek kadar sağlamdı. Bunun bir benzerini sihirbaz Randi, parapsikolog Charles Honorton için bükmeye çalışmış, Honorton'un yazı masasını çizmekten öte bir sonuç elde edememişti! Camdan, düz bir masa üzerine konan anahtarın sapı üstüne Cox sağ işaret parmağıyla bastırdı. Geller, anahtarın geri kalan parçasını sağ işaret parmağıyla hafifçe sıvazladı. Anahtar, Cox'un parmağının biraz ilerisinden yukarı doğru bükülmeye başladı ve 6 derecelik bir açı oluştuğunda durdu. Herhangi bir elle bükme eylemi bu koşullarda ancak aşağıya doğru olabilirdi ki, anahtar cam masanın üzerinde durduğundan buna da imkân yoktu. Bundan sonra Cox, masanın alt tarafından bir ayna tutarak, anahtarın alt yüzünün de görülebilmesini sağladı. Geller anahtarı yeniden sıvazlayınca, anahtar, masayla 12 derecelik bir açı yapana dek büküldü. Cox şöyle diyordu:

«Sıvazlaması hafifti, çünkü anahtar parmağının altında kıpırdamıyordu. Bu işin olması, ortalama bir dakika sürdü. Anahtar gözlerimden 35 cm. uzaklıktaydı. Buna karşın hiç bir hile belirtisine rastlamadım.»

Cox, ikinci deneyi ise şöyle anlatmaktadır:

«İşaret parmağımla anahtarın dişli tarafına bastırıyordum. Geller, sadece, anahtarın yuvarlak ucunun 2 cm. kadarlık bir kısmını sıvazladı. Bu kez, o uçta, parmağımın 2,5 cm. kadar ötesinde, yavaşça bir eğiklik oluştu. Bu bükülme, 36 dereceye varana kadar, aşikar

bir şekilde sürdü. Gene, parmağımı yukarıya iten farkedilebilir hiçbir basınç yoktu ve bükülmenin tamamlanması bir dakikadan daha az bir vakit almıştı.»

Geller, ayrıca, Cox'un özel olarak hazırlamış olduğu bir saati de başlatmıştı.

Uri'nin, ellerini üzerinde tutarak bozuk saatleri onardığını bilen Cox, kendi sağlam cep saatinin arka kapağını açtı ve yay mekanizmasını durduracak şekilde içine ince bir alüminyum şerit sıkıştırdı. Geller elinde tutunca, saat çalışmaya başladı. Arka kapağı açan Cox, alüminyum tabakanın yer değiştirmiş olduğunu gördü.

Cox, sahtekârlığın hiçbir şekilde sözkonusu olamayacağı sonucuna vardığı gibi, deneylerle ilgili olarak danıştığı meslektaşları da kendisinin açıkladığı bu sonuca katıldılar.

Diğer deney dizisi ise, Atlantalı sihirbaz Artur Zorka tarafından meslektaşı Abb Dickson'la birlikte yürütülmüş ve onlar da, aynen Cox gibi, Geller'in deney sırasında mevcut olan kontrol şartları altında herhangi bir hile metoduna başvurmuş olmasının imkânsızlığını onaylamışlardır.

Ustalıklı bir hileyi yakalayabilecek kişilerin, bilim adamları değil, sihirbazlar olduğu bir gerçektir: Sonunda, Geller, bu alanda da aklanmıştır.

b — Sihirbazlar Derneği'nin, Uri'ye Mektubu

Amerikalı Sihirbazlar Derneği'nin Okült Araştırmalar Komitesi Başkanı olan sihirbaz Artur Zorka, 1975 yılında, Uri Geller'e bir mektup göndermişti ([21]).

O yıllarda, kuşkucu sihirbazlar, Uri Geller'in bir sahtekâr ya da sadece bir sihirbazlık uzmanı olduğunu kanıtlamaya uğraşıyorlardı.

Bir grup sihirbaz ise, Uri'yi kontrollü bir dizi deneyden geçirdikten sonra, kendisinin bir sihirbaz olmayıp, gerçek bir hassas kişi olduğunu hayretler içerisin-

de kabûl etmek zorunda kalmıştı. Sözkonusu mektup, işte, bir sihirbazın ağzından, bu deneylerden ve sonuçlarından bahsetmekte ve Uri Geller'in olağanüstü güçlerinin gerçekliğini onaylamaktadır:

Bay Uri Geller
(Adres)

Sayın Bay Geller,

Amerikalı Sihirbazlar Derneği'nin, Georgia, Atlanta'da yapılan 30'uncu Kongre'de, Okült Araştırmalar Komitesi Başkanı olarak, ben, burada, bu komitenin yeteneklerinizle ilgili olan bulgularını, halka açık bir şekilde, basılmış olarak beyan ederim.

Ben, Artur Zorka ve dernek üyesi birkaç sihirbaz, 2 Haziran 1975 yılında, sizinle röportaj yapılan bir televizyon programını banttan izledik. Sizin bilginiz dışında, bu 'fenomenleri' *hangi metodlar ile yaratabildiğinizi tespit etmek üzere programın seyircileri arasına sihirbazlar oturtulmuştu. Sizin bir gösterici olarak yeteneğiniz bizi her ne kadar etkilediyse de,* [*program sırasında mevcut olan*] *şartlar, herhangi bir nihaî yargıya varmamızı sağlayacak evsafta değildi.*

Ancak, banttan izlenen bu programın arkasından, Komite'nin üyelerinden olan Bay Abb Dickson ve ben, kişisel bir görüşme ve bazı kontrollü deneyler için sizinle özel olarak buluşma imkânını bulabildik — 'kontrollü' *sözünü vurguluyorum, çünkü bir sihirbazın bir deney üzerinde uygulayacağı kontrol türü, sahtekârlığı önlemek üzere özellikle geliştirilmiş olur. Bizler, sihirbazlar olarak, aldatma işinde uzmanızdır ve teorik olarak da aldatılmayı engellemeye hazır oluruz.*

Bay Geller, 'psişik sihir' (22) *konusunda uzman olduğumdan, deneyleri, herhangi bir sonucun hilebazlık yoluyla oluşturulamayacağı şartlar altında yürütmeye özen gösterdim.*

Deneyler, içinde hiçbir aynanın bulunmadığı kapalı bir odada yapıldı. Üçümüz, Bay Dickson, siz ve ben, arkalarımızı duvara vererek, karşı karşıya oturduk. Deney odasında ya da yakın çevresi dahilinde başka hiç kimse yoktu. Birinci deneyler için, siz bize arkanızı döndünüz ve biz de, sırayla, elimizin ayası ile kapayacak kadar küçük olan basit çizimler yaptık. Bu çizimler, daima yanımızda bulundurduğumuz bir kitabın boş sayfalarına yapıldı. Sizi sürekli olarak dikkatle izleyip, yaptığımız çizimlerin herhangi bir kısmını görmek üzere arkaya dönmemenizi garantiye aldık. El hareketlerimizi en az bir miktarda yapmaya ve kalemimizin, size herhangi bir ipucu verecek hiçbir ses çıkarmamasına özen gösterdik. Birkaç başarısız sonuçtan sonra, olağanüstü bir başarıyla isabetli sonuçlar elde etmeye başladınız. İki kez, çizilmemiş bile olan şekillerin aynılarını çizebildiniz. Ben bu şekilleri sadece aklımdan geçirmiştim.

Bir metal-bükme deneyinde, size, ocakta kızdırılıp dövülmüş çelikten yapılmış olan bir çatal verdim. Bu çatalı, fizikî strese aşırı derecede dayanıklı olduğu, laboratuvarımda yürütülmüş olan deneylerde tespit edilmiş bulunduğu için seçtim. Çatalın elle tutulan kısmı naylondandı. Ben tek elinizle çatalı tutuşunuzu seyrederken, çatal, sözün tam anlamıyla patladı ve elle tutulan kısmın parçaları odanın öte yanına uçtu.

Bir başka deneyde, 1,5 metreyi aşmayan bir mesafeden sizi, seyrederken, temas ettiğiniz bir anahtar, büküldü. Bu kontrollü şartlar altında, bükülme işleminin gerçekten meydana gelişini görebildim.

Dolayısıyla, Bay Geller, bu komitenin ittifakla vardığı sonuç şudur ki; biz, sihirbazlar olarak, bu deneylerin ve etkilerin herbirini, belirli şartlar altında, bizce bilinen metodları kullanmak suretiyle tekrarlamaya muktedir olmamıza rağmen, sizin maruz bırakıldığınız

şartlar altında bu etkileri oluşturacak hiçbir hilebazlık metodu yoktur.

Bu komite, size, bu deneylerdeki işbirliğinizden ötürü teşekkür eder.

Saygılarımla,
(İmza)
Artur Zorka,
Başkan

c — Parapsikoloji Majisyenleri ve Işınlama Deneyimleri

17 Aralık 1979 günü, geçmişin ünlü sihirbazı Harry Houdini'nin arazisi üzerinde yaşayan Bn. Dawn ile Ran-del, elleri kelepçeli olarak, tanıkların huzurunda, California, Redondo Beach'deki bir hapishane hücresinde, dört asma kilitle kilitlenen bir tahta sandığın içerisine kapatıldılar. Asma kilitlerin hepsi de farklı olup, her biri önceden polisler tarafından incelenmişti.

Tahta sandık, kapağının zorlanması halinde derhal harekete geçen hassas bir alarm tertibatına bağlandı, sonra da asgarî derecede denetlenen bir hücre bölümünde yer alan bir hücrenin içine kapatıldı. Polisler, binanın kilitlenmiş olan tüm çıkış kapılarını kontrol ediyorlardı. Komiser Schrader'e göre, hapishanenin başka hiçbir çıkışı yoktu.

20 dakika sonra polisler hücreye girdiklerinde, halâ daha kilitli duran sandığın boş olduğunu hayretler içerisinde gördüler. Belediye Reisi Hayward, «*Şaşırdım, kaldım!*» diyordu.

Komiser Schrader, «*Daha sonra,*» dedi, «*El Segunda'dan bir telefon geldi. Sihirbazlar, buradan 14,5 kilometre ötede bulunan El Segunda'daki Xerox binasından bizi arıyorlardı. Orada, kapıdaki memura kendilerini tanıtmışlardı. Üzerlerinde sihirbazlık elbiseleri vardı. Memur da yerel polise başvurmuştu.*»

Telefon, sandığa kapatılma anından 25 dakika sonra gelmişti. Belediye Reisi Hayward, «*Bunu nasıl yap-*

tıklarını anlayamıyorum,» diyerek, deneye katılan herkesin fikrini dile getiriyordu.

Bu sihirbazlar Dawn ile Ran-del ise, *The Enquirer* muhabirine şu açıklamayı yaptılar:

«Beyin dalgalarımızı saniyede 5 ile 7 saykıla (cycle) ayarlamak suretiyle bedenlerimizi demateryalize ve sonra da tekrar materyalize etmeyi başardık. Yoksa, beton ve demirden nasıl geçer ve 14,5 km. kadar nasıl yol alırdık ki!»

ELF dalgaları terminolojisini kullanırsak, Bn. Dawn ve Ran-del, her şeyin içinden geçebilen Manyetik H dalgası'na tutunmuşlardı. Bu, bir sahne sihirbazlığı (magic) olmayıp, gerçek maji (parapsikolojik magick) fenomeniydi. Fakat, bunu, güçlü Toprak elementalleri'nin yardımı olmaksızın gerçekleştirmiş olduklarını düşünmek hatalı olur. Harry Houdini de, 1930'larda Los Angeles'teki bir celse sırasında Dr. Carl Wickland'a verdiği tebliğlerde, Ruhsal Güçler'in maddeye yönelik olanlarından yardım aldığını açıklamıştı.

Muhtemelen, bu bayan sihirbazlar, elemental yardımcıları ile ilişkilerini, daha önceki bir yaşam sırasında pagan majisyenler ya da belirli bir din adamlığı ekolünün veya okült ekolün üyeleri ya da inisyeleri olarak faaliyet gösterdikleri sırada kurmuşlardı. Bu tür ilişkiler bir yaşamdan ötekine devam eder ve Dr. Andrija Puharich'in incelediği Uzay Çocukları'nın parapsikolojik kudretlerinin açıklanmasında yardımcı bir faktör oluşturur. Parapsikolojik maji bir sanattır ve diğer bütün sanatlar gibi de her gün pratiği yapılmalıdır. Ayrıca, Üstad Djwhal Khul'un dediği üzre, *«6'ıncı Dereceden Devalar,»* majisyenin kesinlikle uymak zorunda olduğu kesenkes bir ahlâk normuna sahiptirler. Kahuna Majisi inisiyesi olan Max Freedom Lang, bunu, 1920'lerde Hawaii'deki etüdleri sırasında öğrenmişti. (Not: Elementaller için bkz: Kitap-59/Dipnot: 16)

UZAY UYGARLIKLARI, UZAY ÇOCUKLARI

«Yeryüzü okulunu milyonlarca yıl önce bitiren ve artık [mensup oldukları Kozmik Uygarlıklar'dan] yeryüzüne gönüllü olarak gelen ve aynen Uri gibi, burada çok özel vazifeler üzre bulunan belki de bir milyon kadar 'ihtiyar can' mevcuttur. Bunlar, artık, nasıl ve kime hizmet edecekleri seçimini kendileri yapacak dereceye ulaşmış varlıklardır. Bizler ise, sadece, yeryüzü okulunda eğitim görmekte olduğumuz için burada bulunmaktayız.»

Dr. Andrija Puharich

a — Kozmik Uygarlıklar ve Dünya Operasyonu

Geller, *Kozmik Uygarlıklar* konusuna ilk kez, yıllar önce, *Psychic* dergisi'nin editörü J.G. Bolen'in kendisiyle yaptığı ve derginin Haziran 1973 tarihli sayısında yayımlanan röportaj sırasında, kendi Psi-Gücü'nün kaynağını açıklamak ihtiyacını duyduğu zaman değinmişti. Çünkü, bu, Kozmik mahiyette bir kaynaktı.

Psychic dergisi'nde, «beşeriyetin ileriye yönelik evrimine rehberlik eden 'Gözetici Güçler' için bilinçli bir vasıta» olarak tanıtılan Uri Geller şöyle diyordu:

«... Önce şunu belirtmeliyim ki, ben, hassas [psişik] bir kişi değilim; çünkü, sanırım hassas kişiler kendi güçlerini kullanırlar. Nitekim, bendeki bu kuvvetin, benden gelmeyip, benim vasıtamla kanalize edildiğini sanıyorum. Bunun, benim vasıtamla olaylar oluşturan bir 'zekî dış güç' olduğuna; belirli bir sebepten ötürü benim aracılığımla iş gördüğüne inanıyorum...»

Daha sonradan, Dr. A. Puharich, 1974 yılında yayımlanan *Uri* adlı yapıtında, Uri Geller'in dünya üzerindeki misyonunu, bir *Evrensel Uygarlık* olan ve *Spektra* adlı uzay gemisinin geldiği Hoova Planeti'nde yerleşik *Hoova Uygarlığı*'nın yönettiğini açıklamıştır. Spektra, mesajlarının birinde şöyle diyordu:

«... Andrija Puharich, Uri Geller ve Shimshon [Shipi] Strang, kendi amaçlarımız için hâlâ daha sizin iradenize ihtiyacımız var ve sizi kullanmaya devam edeceğiz. Bugünden itibaren, bugünden itibaren, bugünden itibaren tamamen bağımsız olacaksınız. Kendi kendinize karar vereceksiniz. Çalışmaya devam edeceksiniz. Sizin ortaya koyacağınız yol, en iyisi bu. Ancak, bizimle yakın temasınızı sürdürmelisiniz....» (15 Ekim 1972)

Stuart Holroyd, 3 yıl sonra, *'Dünya Planetine İniş İçin Brifing'* (''Briefing for the Landing on Planet Earth'', 1977) adlı, adeta *Uri*'nin bir devamı olan bir kitap yazdı. Holroyd'un kitabının esasını, doğrudan dünya planeti ve beşeriyeti ile ilgili olan *Evrensel Uygarlıklar*'ın temsilcilerinden *'Tom'* adlı Varlık tarafından Dr. A. Puharich, Sir J. Whitmore ve Bn. Phyllis V. Schlemmer üçlüsüne, Bn. Phyllis kanalıyla verilmiş olan tebliğler oluşturuyordu.

Tom, çeşitli ve önemli bilgiler vermiş ve bu arada, Hoova Uygarlığı dışında üç Evrensel Uygarlık'tan daha bahsetmişti:

a—) Ashand Uygarlığı.

b—) Aragon Uygarlığı.

c—) Altea Uygarlığı.

Bunlardan *Ashand Uygarlığı*'nı *'yaratıcı'* olarak nitelendiren Tom, İskandinavlar'ın *Ashand* kökenli olduklarını belirtmiştir ([23]). *Aragon* ise, *'şifacılık'* ile ilgili olan bir uygarlıktır. *Altea*, isminden de anlaşılacağı üzre, Atlantis'i tesis edenlerin geldikleri uygarlık olarak açıklanmıştır.

Andrija, bir keresinde, Tom'a, yeryüzünün hayrına yapılan çalışmaların kapsamı dahilinde kendi enerjilerini verecekleri Kozmik Uygarlıklar'ın hangileri olduğunu sormuştu. Tom'un yanıtı şöyleydi:

«Beşeriyetin kurtarılmasıyla ilgili olan uygarlıklardan bahsediyoruz. Hoova, Aragon ve Altea, en önemli üç uygarlıktır.»

Tom, 13 Ağustos 1974 tarihinde verdiği bir tebliğde ise, Uri Geller'e değinmiş ve şu önemli açıklamada bulunmuştu:

«... Uri de bu planete gelmeyi seçti. Onunla birlikte çalıştık ve düşündük ki, Uri'nin bilimsel bir çevrede [paranormal güçleri] tezahür ettirebilmesi, fizikî planetinizdeki beşerlerin daha başka varlıklar ile zekâların mevcûdiyetini anlamalarını sağlamak için bir yol olabilirdi. Burada sözkonusu olan sadece biz değiliz. Çünkü, unutmayın ki, öteki uygarlıklarda sizden çok daha üstün olan varlıklar mevcuttur....»

Tom'a göre, Hoova, yüzyıllardan beridir Dünya üzerinde uyguladığı politikayı değiştirmiş olup, durumun kritik olmasından ötürü, önce bir hazırlık safhasını, ardından da Uzay Gemileri'nin Dünya'ya İnişi'ni kapsayan bir tür şok stratejisini benimsemiştir. Bu hazırlık süreci, bu kez tek bir Peygamber'in gönderilmesi şeklinde değil de, Hoova'nın güçleri kendisine bahşedilmiş olan birçok kişinin ortaya çıkmasıyla gerçekleştirilecektir. İşte, Uri Geller, bu kişilerden biridir (24).

Beşerî idrâkin ufkunun genişletilmesine ilişkin faaliyetlerin 1971 yılından beridir birçok *'cephede'* sürekli olarak ilerleme kaydettiğini belirten Tom, bu çalışmalara artık bir ivme kazandırılması zamanının geldiğini (1974) açıklamıştı. Geller'in peşinden, paranormal kudretlere sahip olan çocukların dünyanın her yanında ortaya çıkmış olması, bu ivme kazanışın bir belirtisiydi. Tom, daha bu tür birçok çocuğun meydana çıkacağını ve kudretlerinin, örneğin sadece dokunmak suretiyle, hayvanları uykuya benzer, sakin bir hale sokacak bir yetenek gibi, çeşitli şekillerde tezahür edeceğini söylemişti. Bu bir kehânetti, çünkü bir yıl sonra, Puharich bu çocuklarla karşılaşmaya başlamıştı bile (25).

Dr. Andrija Puharich, 1975-1978 yılları arasında, *'Uzay Çocukları'* adını verdiği, Uri Geller gibi harikûlade paranormal yeteneklere sahip olan tam 34 çocuğu incelemiştir. Bu çocuklar, Danimarka, İngiltere, Kanada, Japonya, Meksika gibi dünyanın çeşitli ülkelerinde yaşamakta ve muhteşem diye nitelendirebileceğimiz paranormal fenomenler oluşturmaktadırlar.

Bu Uzay Çocukları'nın mevcudiyeti, ilk kez, Geller'in TV gösterilerini izleyen günlerde anlaşılmış, birdenbire, metal-bükme yeteneğine sahip olan birçok çocuk ortaya çıkmıştır. Prof. John Taylor, *'Süper Zihinler'* adlı kitabında, Geller'in yanısıra, bu çocuklardan da bahsetmekte ve bazılarının üzerinde yaptığı deneyleri ve alınan olumlu sonuçları açıklamaktadır.

Çalışmaları sırasında Puharich, radyo ve TV programlarına katılmak üzere çeşitli ülkelerde bulunurken, aileleri tarafından kendisine getirilen birçok çocuğu incelemiş ve bu çocukların çok çeşitli paranormal yetenekleri büyük bir rahatlıkla, sanki basit bir oyun oynuyormuşçasına tezahür ettirdiklerine hayretler içerisinde tanık olmuştur. Bu Uzay Çocukları, çeşitli PK olayları, şifacılık, ışınlama, materyalizasyon - demateryalizasyon, kehanet ve önceden bilme gibi birçok parapsikolojik fenomeni oluşturabilmektedirler.

Puharich, bu çocuklardan şifa yeteneğine sahip olan birini şöyle anlatmaktadır:

«İnanılmaz güçlere sahipti. Elini hastanın üzerine koyuyor ve Kutsal Kitaplar'da okuduğumuz türden (26) *şifa olayları tezahür ettiriyordu. Kusursuz, hatasız bir şifacıydı. Yaptıkları son derece etkileyiciydi. Örneğin bir keresinde, kendisine üçüncü dereceden yanıkları olan ve tamamiyle ortadan kalkan derinin altından et-*

leri ortaya çıkmış bulunan bir hasta getirdik. Ellerini beş dakika süreyle hastanın üzerinde tuttu ve yanık yerlerinde yeni deri çıktı!»

Babasını hayretler içerisinde bırakan, sekiz yaşındaki Kanadalı bir çocuk hakkında da Puharich şu bilgiyi vermiştir:

«Bu çocuk, gerçek kimliğini, bir psikyatr olan babasına bir gün aniden ifşa etmiştir. Babasına, nereden geldiğini açıklamış, ancak annesine dahî söylememesini tembih ederek, 'Hiç kimseye söylemeyin. Ve bunu kanıtlamak için size bir şey göstereceğim,' *demiştir. Babasını evin önündeki bahçeye çıkaran çocuk, burada, yaprakları ve diğer unsurları ile birlikte, 6 metre boyunda komple bir salkım söğüt materyalize etmiştir. Sabahın ikisinde telefona koşan babası, kendini kaybetmiş bir halde,'* Bakın, bununla ben başa çıkamam. Yardıma ihtiyacım var. Bir şeyler yapın!' *diyerek, beni aradı.»*

Puharich, Uzay Çocukları'ndan birçoğunun ışınlama yapabildiklerini belirtmektedir. Aynen Uri'nin New York'tan Puharich'in Ossining'deki evine ışınlanması olayındaki ([27]) gibi, bu çocuklar da, bulundukları yerde aniden kaybolarak, anında başka bir yerde tekrar ortaya çıkabilmektedirler. Puharich'e göre, bu ışınlama deneyimleri, çocuklara oldukça eğlenceli gelmektedir. Puharich'in tabiriyle, sanki *'kanat edinmiş'* gibi olmaktadırlar. Ne varki, henüz hiçbiri, ışınlama fenomenini şuurlu olarak kontrol altına alabilmiş değillerdir. Giderek bunu da başaracaklarını söyleyen Puharich, 1976 Yazı'nda Ossining'deki evinde yürütülen çalışmalar sırasında, iki hafta içerisinde tam beş çocuğun bu eve ışınlandığına tanık olmuştur.

Puharich, ayrıca Uzay Çocukları ile yürüttüğü deneyler boyunca, evinde, kuyruklu piyanosu hariç, levite olmayan bir eşyanın kalmadığını açıklamaktadır. Ço-

cukların yol açtıkları levitasyon olayları sırasında bazı ses etkilerinin de oluştuğunu (28) söyleyen Puharich, bir keresinde, televizyonun havalanarak yavaşça odadan dışarıya uçtuğunu gözlemlemiştir.

Onbir yaşındaki, golf oynamaya bayılan bir İngiliz çocuğu ise, her topa vuruşunda, topu, yanındaki profesyonel golfçulardan daha uzağa, 300 metreye yakın bir mesafeye atabilmekte ve üstelik, bu vuruşlar sırasında golf sopasını bükmektedir. Annesi her seferinde kendisine yeni bir golf sopası almaktan bizar olmuş, Puharich'ten oğluna engel olmasını rica etmiştir! Bu çocuğun bir özelliği de, birçok UFO gözlemi yapmış olmasıdır.

Uzay Çocukları, ayrıca, spiritolojik güçlere de sahiptirler. Ne ilginçtir ki, çoğu, medyomik yeteneklerini gayet olağan bir şekilde, transa girmeksizin, günlük hayatın akışı içerisinde tezahür ettirebilmektedirler. Örneğin, bazıları, evde ders çalışırken tebliğler almaktadırlar. Puharich, Californialı bir kız çocuğunun, oturur oturmaz irtibat kurduğunu ve örneğin, *'Einstein geldi. Kendine soru sormak istiyor musunuz?'* diye sorarak, olumlu yanıt aldığı takdirde, aldığı tebliğleri sanki ders notu tutarmışçasına kâğıda aktardığını anlatmaktadır. İngiltere'deki bir Uzay Çocuğu ise, 6'ncı Boyut geometrisi ile ilgili matematik formüler almakta ve bunları Puharich'e postalamaktadır.

Dünya ve beşeriyet ile ilgili faaliyetlerde bulunan Kozmik Uygarlıklar'dan tam 24 tanesini tespit etmiş olan Puharich, Uzay Çocukları'nın değişik uygarlıklardan geldiklerini belirtmektedir. Bu çocuklar, kökenlerine dair küçük çapta bazı şuur halleri yaşadıkları ya da bazı şeyleri hatırladıkları için, Uzaylı olduklarının farkındadırlar. Puharich'e göre, bütün bu uygarlıkların hepsi de 3 Boyutlu kâinatın ötesinde yer almaktadırlar. Sa-

dece, Meksika'daki bir çocuk, M92 kod numaralı galaktik küme ile irtibat hâlinde olduğunu ileri sürmektedir.

Uzaylı Çocuklar'ın, paranormal melekelerin yanısıra, şairlik, yazarlık, vb. gibi yaratıcı yetenekleri de vardır. Üstelik, hepsi de, farklı olduklarını idrâk etmelerine rağmen, normal çocukluklarını yaşamaktadırlar. Puharich, Uzay Çocukları'nın, tezahür ettirdikleri olağandışı fenomenler üzerinde o kadar durmadıklarını, kesinlikle hislerine kapılmayıp yeteneklerini gözlerinde büyütmediklerini söylemektedir. Bu çocuklar için önemli olan, dünyada giderek üstlenecekleri görevleri, beşeriyetin evrimine yapacakları katkıdır.

Kendisinin sadece 34 çocuğu incelemiş olmasına rağmen, dünyanın her yanında binlerce Uzay Çocuğunun bulunduğunu belirten Puharich, bu çocukların, evrimimize rehberlik eden Evrensel Uygarlıklar'ın bu çalışmalarında birer vasıta olarak işlev gördüklerini tebarüz ettirmektedir. Puharich'e göre, oldukça ileri seviyeden varlıklar olan bu çocuklar, yeryüzündeki mevcut krizin atlatılmasında beşeriyete yardımcı olmak için dünyaya enkarne olmuş (doğmuş) bulunmaktadırlar.

Puharich'in bu konuda vardığı sonuç şudur:

«Uzay Çocukları'nın, kaba güce, silah gücüne, yargılama gücüne ya da parasal güce dayanan bir güçlükleri yoktur ama, giderek granit blokları ve dağları delen su gibi, tuhaf bir kudrete sahiptirler.

«Şu anda maddî kudret ellerinde olanlar, maddeye aşırı düşkünlük, yüksek tansiyon, kanser ve çevre kirliliği gibi çıkmazların içinde kendi kendilerini yok edeceklerdir. Tüm ekolojik yapı çökmekte olduğundan, bu tür beşerler, bu şartlar altında ayakta kalamazlar; Dinazorların yolunu izlemek zorundadırlar.

«... Sorun, birçok beşerin uyuyor olmasıdır. Birçok kişi, nelerin olup bittiğini bilmediği gibi, bilmek de istememektedir (29).

«... Bu çocuklarda tezahür ettiği şekliyle görüyoruz ki, zihin birçok şeye hâkim olabilir. Fakat, Dünya-dışı Yüksek Zihinler de her şeyi kontrol eder ve hâkim olur.

Puharich, Uzay Çocukları konusunu işleyen, *'Artık Zaman Yok'* (Time No Longer) adında bir kitap yazmışsa da, 1980 yılı sonlarında yayımlanacağı ilân edilen bu kitabın çıkarılması engellenmiştir. Bir tek Uri Geller'in karşısında, hayat görüşleri ya da maddî çıkarları sarsılıyor diye dehşete düşen ve derhal akla, mantığa sığmayan saldırılara geçen karanlık çeteler, binlerce Uri Geller'in mevcudiyetinden beşeriyetin haberdar olmaması için elinden gelen her türlü engellemeyi yapmaktadırlar.

Böyle bir tepkinin gelebileceğini daha önceden düşünen Puharich, açıklamalarında ve yazılarında sözkonusu çocukların isim ve kimliklerini saklı tutmuştur. Dolayısıyla, çocukların kendileri korunmuş olmaktadır.

DİPNOTLAR

(1) **Eidetic:** Önceden algılanan objelerin zihinde net bir şekilde canlandırılması yeteneğine ait.

(2) **Somatotypic:** Gövdeye özgü.

(3) Bu etüd için, Bilim Araştırma Merkezi Yayınevi'nin aşağıdaki kitapların okunması gerekmektedir: **Akupunktür**, kitap-3; **Parapsikoloji**, kitap-7; **Telepati**, kitap-8; **Telepati**, kitap-19; **Levitasyon**, kitap-21; **Kirlian Photography**, kitap-24; **İnsan ve Kehanet**, kitap-27; **Işınlama**, kitap-29; **Meditasyon**, kitap-30; **Duru-Görü**, kitap-35; **Psi-Tıp**, kitap-38; **Parapsikoloji Bitkiler Araştırması**, kitap-40; **Psikokinezi**, kitap-45; **Hipnotizma**, kitap-50; **Radyestezi**, kitap-63.

(4) Üç tip sihirbaz vardır: a) İllüzyon sanatını bir geçim vasıtası ve sanat olarak icra edenler... b-) İllüzyon sanatı ile, spiritüel ve parapsikolojik fenomenleri ayrı tutup, bu bilim

dallarını kabûl edenler... c-) İllüzyon sanatını kendisine siper ederek, spiritoloji ve parapsikoloji'ye kasıtlı ve düşmanca saldırıda bulunanlar.

Üstteki 'a' tipine örnek olarak, pek çok sihirbaz, kendi branşlarını meslek olarak icra ederler. Onları genellikle, ancak sahnede görmek ve izlemek mümkündür, kendi çalışma sahaları dışına çıkmazlar. Üstteki 'b' tipine örnek olarak, bu kitabın 3'üncü bölümünde isimleri ve açıklamaları geçen ünlü illüzyonistleri belirtmek yeter. Ayrıca, ülkemizde, Işık Tatlıdiken isimli bir illüzyonist de, bu tipe bir örnektir. İkinci baskısı yapılan, "Sihirbazlık Sanatı" isimli eserinde, Spiritoloji ve Parapsikoloji'ye uzun bir bölüm ayırmış ve bunları kabûl ettiğini, illüzyonizmin sadece 'yanıltma' tekniği olduğunu bilgece açıklamıştır. Üstteki 'c' tipine örnek olarak, elinizdeki bu kitapta adı geçen, şaşırmış sihirbazı belirtebiliriz. Bu tipler, Sadıklar Plânı'nın deyimiyle: **"Şeytanın ortak olduğu işten semere bekleyenler'dir."** Bunların mevcudiyeti çok eskilerden beri bilinmektedir. Tevrad'ın, Çıkış bölümü, 7/8-13'üncü kısımlarında, Hz. Musa'nın karşısına çıkan, Firavun'un sihirbazları olayı çok ünlüdür. Tanrısal Güç ve Gerçekler'in ortaya çıkmasından gocunan ve öylesine ürken bu 'c' tipi sihirbaz artıkları, uşak oldukları şeytana iyi hizmet edebilmek için, her türlü yanıltıcı ve saptırıcı şeytanî tekniği kullanırlar. Yeter ki, Güneş doğmasın, Tanrısal Gerçekler ortaya çıkmasın, insanlar barış ve kardeşliğe ulaşmasınlar!.. Bu zavallı kişiler de, şeytanın birer piyonlarından ibarettirler ve diğer yandaşları gibi, yenilmeğe mahkûmdurlar... Şer güçlerini iyi tanıyabilmek için, **'Kötülük ve Kaynakları'** isimli kitabımızı dikkatlice okumanızı salık veririz.

(5) Margaret Mead (d. 1901): Amerikalı ünlü bayan antropolog Margaret Mead, 1923 yılında Barnard Koleji'nden mezun olduktan sonra, sırasıyla, 1924 yılında Columbia Üniversitesi'nde M.A. ve 1929 yılında da Ph. D. çalışmalarını tamamlamıştır.

1926 yılında Amerikan Doğa Tarihi Müzesi'ne (American Museum of Natural History) giren Margaret Mead, 1942 yılına kadar, Etnoloji Müdürü'nün asistanı, 1942-1964 arası Müdür yardımcısı olarak çalışmış ve 1964'den 1969'a kadar da Müdürlük görevini yürütmüştür. Aynı ünvanı artık emekli olarak koruyan Margaret Mead, 1968-1970 yılları arasında Fordham Üniversitesi'nde Antropoloji Profesörü olarak görev almıştır.

Antropoloji ile ilgili yerel çalışmalar yapmak amacıyla, 1931-1933 yılları arasında Yeni Gine'de ve 1936-1939 yılları arasında da Bali ve bir kez daha Yeni Gine'de bulunmuştur. Yayımladığı 25 kadar kitap arasından bazıları şunlardır: «Samoa'da Resit Olmak (Coming of Age in Samoa, 1928); **«Yeni Gine'de Büyümek»** (Growing Up in New Guinea, 1930); «Erkek ve Dişi» (Male and Female, 1949); «Antropologlar ve Yaptıkları» (Antropologists and What They Do, 1965); «Yirminci Yüzyıl İnancı» (Twentieth Century Faith, 1972) ve Ken Heyman ile birlikte, «Bu Dünya Yeter: Geleceği Baştan Düşünmek» (World Enough: Rethinking the Future, 1975).

(6) Smythies, J.R., der., **Science and ESP**, London, Routledge, 1967.

(7) **Sadık Muhalefet,** tüm Spiritolojik, Parapsikolojik ve Ufolojik çalışmalara, araştırmalara karşı çıkmayı, muhalefet etmeyi kendilerine bir iş edinen ve dolayısıyla da karanlık güçlere 'sadakatle' hizmet etmekte olan kişilerin tümünü belirlemek için kullanılan bir terimdir.

(8) Evans, C. «Parapsychology - What the questionnaire revealed,» **New Scientist** (January 25, 1973), p. 209.

(9) Bhom, D. ve Hiley, B. «On the intutive understanding of non-locality as implied by quantum theory,» Preprint, London, Birkbeck College, 1974.

(10) Özcan Baba (Yüksek Rehber Ruh): **«Nasıl ki, yazının keşfinden önce, bir kitap sayfası bir düz taş manasızlığı taşımaktaysa, bugün henüz esas kanunlarını tamamen keşfedemediğiniz animik (spiritüel-parapsikolojik) tezahürler de, bir gün gelecek sıradan işler olarak kabûl edilecektir.»** (1951)

(11) Targ, R. ve Puthoff, H.E. «Remote Viewing of Natural Targets,» **Proc. Conf. on Quantum Physics and Parapsychology,** New York, Parapsychology Foundation, 1975.
Bkz: **Duru-Görü,** kitap-35 ... Böl: 4

(12) André Gide: **«Ne yazık ki, kendisine normal gelenin dışındaki herhangi bir şeyi inanılmaya lâyık görmeyen bir şüpheci tipi de mevcuttur.»**

(13) İnsanlığın, beşerî nefsaniyetin elinden kurtarılmakta olacağı döneme hızla girerken, bu sırada şer güçleri de, son karanlık kozlarını öne sürmektedirler. Yapmayacakları kötülük yoktur. Eğriyi doğru göstermek, demagoji, yalan ve sapkınlığın her türlüsü... Bunlar, kişilikleri Göksel Işık ile aydınlanmamış, karanlık yapılı beşerlerdir. Sadıklar Planı, onları

şöyle tanımlamaktadır: «**Şeytan'ın muhakkak ki yeryüzünde insan olarak temsilcileri vardır. Muhakkak ki onlar, bir çok şeyleri bilerek, bir çok şeyleri bilmeden yapmakta ve bu menfi intişarlarını ve köstek olmalarını devam ettirmektedirler.**»

İşte şeytanın yeryüzündeki bu temsilcilerine iki örnek olarak, şeytanla andlı erkek ile, kumarcı nasıral kadını ölçü olarak kullanacağız. Bu sembolik iki örnek, şimdiki karanlık çağın tipik iki şer birimidirler. Bunların kişiliklerinde sembolize olan kötülük, her ikisinin de, karışık işler içindeyken zihinlerine dolar. İnsanlığa ve insanlara karşı, şeytanla olan sözleşmelerinin namussuzluklarını yapmak üzere, sinsice ve her türlü iğrençlik ile harekete geçerler. İşte biz, bundan sonra, şer birimleri olarak göstereceğimiz bu iki örnek sembolik kişi için, onları çok iyi tanımlayan özgün bir ayeti de aşağıda veriyoruz:

Kur'an: «**Onların kalbleri vardır, bunlarla idrâk etmezler; gözleri vardır, bunlarla görmezler; kulakları vardır, bunlarla işitmezler. Onlar dört ayaklı hayvanlar gibidir. Hattâ daha sapıkdırlar. Onlar gaflete düşenlerin ta kendileridir.**» (7/179)

(14) A. Puharich: «**Sihirbazlar, beni hep izlemekte ve söylediğim her sözü çürütmeye çalışmaktadırlar. Bu, yeknesak bir iş oldu, çıktı. Gerçeklerden habersiz oldukları için de oldukça can sıkıcı bir durum yaratıyorlar. Bu sihirbazlar, dünyanın düz olduğunu sanan kişilere benziyorlar. Bu şüpheci şahıslar, hiç büyümüyorlar, gelişmiyorlar.**»

(15) **Stanford Research Institute,** 1946 yılında C.A. Anderson tarafından kurulmuş olan, kâr amacı gütmeyen bağımsız bir araştırma kuruluşudur. SRI'da, 1500 bilim adamı ile 1300 teknik eleman çalışmaktadır. Çok çeşitli olan araştırma sahalarının başlıcaları; fizik, kimyasal fizik, elektrokimya, elektronik, mühendislik, işletme teknolojisi ve parapsikoloji gibi bilim dallarıdır. California, Menlo Park'ta geniş kapsamlı laboratuvar tesislerine sahip olan SRI'un, 170.000 kitaptan oluşan bir kütüphanesi vardır.

SRI'un önde gelen araştırmacı bilim adamları arasında yer alan ve Uri üzerinde gözlemler yapmış bulunan iki bilim adamından, Prof. **Harold E. Puthoff**'un kuantum fiziği, parapsikoloji ve parafizik uzmanı olup, laserler ve optik cihazlar alanında patentleri ve kuantum fiziği üzerine ders

kitabı vardır; parafizik ve parapsikoloji ile plazma ve laser üzerine uzman olan Russell Targ ise, laserin gelişimine katkıda bulunmuş ve mikrodalga frekanslarında çalışan, ayarlanabilir plazma osilatörünü geliştirmiştir.

(16) Mustafa Molla (Yüksek Rehber Ruh): **«Bir insan, şuurlu veya şuursuz herhangi bir vaziyette olursa olsun, inkârı şiar edindikten sonra mesele kalmaz. Bu, öyle bir dava ki, peygamberler ve hatta reel ispatlar dahi başa çıkamamıştır.»** (18-1-1948)

(17) Özcan Baba (Yüksek Rehber Ruh): **«İnkârın inad kalesini, mucizeler bile yıkamamıştır.»** (1951)

(18) Bu program, 23 Kasım 1973 Cuma akşamı BBC televizyonunda yayımlanmış ve televizyonları başındaki tüm İngiliz halkı, Geller'in yaptıkları karşısında hayretler içerisinde kalmıştı. Dahası, programı izleyenlerin çoğu evlerindeki çatal bıçakların büküldüklerine, bozuk olan saatlerinin çalışmaya başladığına tanık olmuşlardı.

Bu gösteri sırasında Geller'in yanında bulunan bilim adamı Dr. Lyall Watson, izlenimlerini şöyle anlatıyordu:

«Canlı yayın yapılan bir televizyon programında Uri Geller, BBC kantininden getirilen bir çatalı, altmış santim uzaktaki bir masanın üstüne bıraktı. Ben ve milyonlarca seyircinin gözü önünde, çatalın dişleri, sapıyla doksan derecelik bir açı oluşturana dek kıvrıldı. Birkaç dakika sonra bir kol saati yelkovanının ikiye katlandığı görüldü; oysa saatin kadranını sağlam bir cam koruyordu ve onu elimden bir an bile bırakmamıştım. Bu arada bütün İngiltere'deki düzinelerle izleyiciden gelen telefonlar, evlerindeki çatal bıçağın, madensel bileziklerin, kol saatlarının değişik biçimlerde kıvrıldığını bildiriyordu.»

(19) Martin Gardner, Uri'nin John Taylor ve diğer bilim adamlarının gözleri önünde bir Geiger sayacını etkileyişini, bedeninde bir radyoaktif madde parçası taşımış olmasına bağlıyordu. Halbuki, Geller, deneyden önce, böyle bir ihtimal düşünülmüş olduğu için, aynı Geiger sayacıyla tepeden tırnağa kontrol edilmişti.

(20) Bkz: **Psikokinezi,** kitap-45.

(21) Artur Zorka, «Letter to Uri Geller,» **Psychic Observer and Chimes**, Vol. 36, No. 4 (Sep-Oct. 1975), p. 358.

(22) **Psişik Sihir:** Paranormal fenomenleri andıran bazı sonuçların el çabukluğu ve diğer hile teknikleriyle oluşturulmasını kapsayan sihirbazlık dalı.

(23) Tom, bilim adamlarını aynen Geller gibi şaşkınlığa uğratan bir diğer hassas kişi olan İngiliz Matthew Manning'in **Kozmik Ashand Uygarlığı**'ndan geldiğini açıklamıştır. Tom, Manning'in kendisine özgü yeteneklerinden biri için, **«Bizleri çizebilmesi ve resmimizi yapabilmesidir,»** diyordu.

(24) Uri Geller, 1974'te Tom'dan bu tebliğler alındığı sırada hâlâ daha **'kişiliği'** ile savaşmaktaydı. Ancak, görevine yeniden dönüp şifacılık ile ilgili çalışmalar yapması bekleniyordu.

(25) Tom: **«Dünyanız, binlerce yıldır, birçok aeonlar boyunca odaklamak için uğraştığımız çalışmayı daha bir kabûllenmeye hazır hâle gelmektedir.»** (1974)

(26) Hadis-i Şerif: **«Ellerini hasta kısma koy ve Allah'a dua et...»**

(27) **Işınlama**, kitap-29 ... Böl: 6/a

(28) **Levitasyon**, kitap-21 ... Böl: 1/a-c

(29) Mustafa Molla (Yüksek Rehber Ruh): **«Görüyorsunuz ki, âleminiz, muhteşem bir putperest mabedinden başka bir şey değildir. Bunun acısını, kendi sığalarını daraltmakla, insanlar, pekâlâ ferden ve toplu halde çekmektedirler. Garip olanı da, çektiklerinin mahiyetinin asla farkında bulunmayışlarıdır... Öyle zamanlar oluyor ki, bu kütleler ve bu fertler, sinirinden normallikle bahsediyor; eğlencelere, yarın daha mükemmel kalkacağı ümidiyle derin ve idealsiz uykulara gömülüp, aynı haleti ruhiyeyi yine aynı vasıtalarla gıdalandırmaya çalışıyorlar.»** (25-12-1948)

ETKİLİ DUA

1. Tüm geçmişimi, olumsuzluklarımı, korkularımı, beşerî ilişkilerimi ve iç benliğimi Işığa terkediyorum.
2. Ben, bir Işık varlığım.
3. Işık merkezimden gelen Işığı, varlığımın her yanından neşrederim.
4. Işık merkezimden gelen Işığı, Herkese neşrederim.
5. Işık merkezimden gelen Işığı, her şeye neşrederim.
6. Ben, bir Işık küresi içindeyim ve bana sadece Işık gelebilir ve burada sadece Işık bulunabilir.
7. Tanrım, her şey için Şükürler Olsun.

Kâinat içerisindeki çeşitli galaksilere dağılmış durumda bulunan 'dünya sınıfı' dünyalar grubu içerisinde, özel bir yeri olan yeryüzünün temel evrim tedrisatı, 'Kendini Bil' öğretisinin tüm bilgi ve bilgeliğini beşer varlıklarına öğretmek ve benimsetmektir. Bu bakımdan olmak üzere, yeryüzünde kurulmuş tüm Yukarı-kökenli yardımcı ve eğitici maddî manevî kurumlar, beşeriyetin ilerleyen nefsaniyeti ile birer avuç beşer varlıkları tarafından işgal edilmişlerdir. Bu kurumlar, birer avuç mutlu azınlıklarıyla, beşeriyetin tüm maddî ve manevî yaşam ve evriminin genel bir sömürüsü içindedirler. Öyle ki, beşeriyetin evrimi, bu çıkarcılar tarafından, aralarında bölüşülmüş ve hayat, bir karanlık statüko üzre dondurulmuştur. Nevarki, beşeriyetin Semavî Gözeticileri, bu durumun artık sona ermesini sağlayacak bir Yeryüzü Uyanış Operasyonu'nu başlatmışlardır.

Ortalama yüzyıldır, binlerce ünlü bilim adamı tarafından tam bir liyakatla ve bilimsel olarak ortaya konulan üç ana konunun, karşı konulamaz gerçekleri, beşeriyetin sözkonusu uyandırılışının temel vasıtaları olarak, her geçen gün, beşeriyet yaşamında ve düşüncesinde yerlerini bulmaktadırlar. Bunlar; Spiritoloji, Parapsikoloji ve Ufoloji genel başlıkları altında incelenen ve birbirleriyle tamamen ilişkili olan ana bilimlerdir. Karanlığın hizmetinde olan her kurumdan kişilerin ve kurumların bu konulara karşı çıkmaları ve gülünç mantıklarıyla yadsımaları doğaldır. Çünki onlar, ancak o zaman karanlığın hizmetinde olabilirler.

Bu yapıtla, şu hususlara ilişkin bilgi edinebilirsiniz:

Laboratuvar Şartlarında, Parapsikolojik Olayların Etüdleri.
Bilim Adamlarının, Parapsikoloji Hakkındaki Düşünceleri.
Ünlü Bilim Adamlarının, Uri Geller ile Deneyimleri.

İllüzyonistlerin, Parapsikoloji'yi Onaylayan Deneyimleri.
Kozmik Güçlerin, Yadsınamaz Bilimsel Gerçeklikleri.
Kozmik Uygarlıklar ve Uzay Çocukları Misyonu.

70 TL.